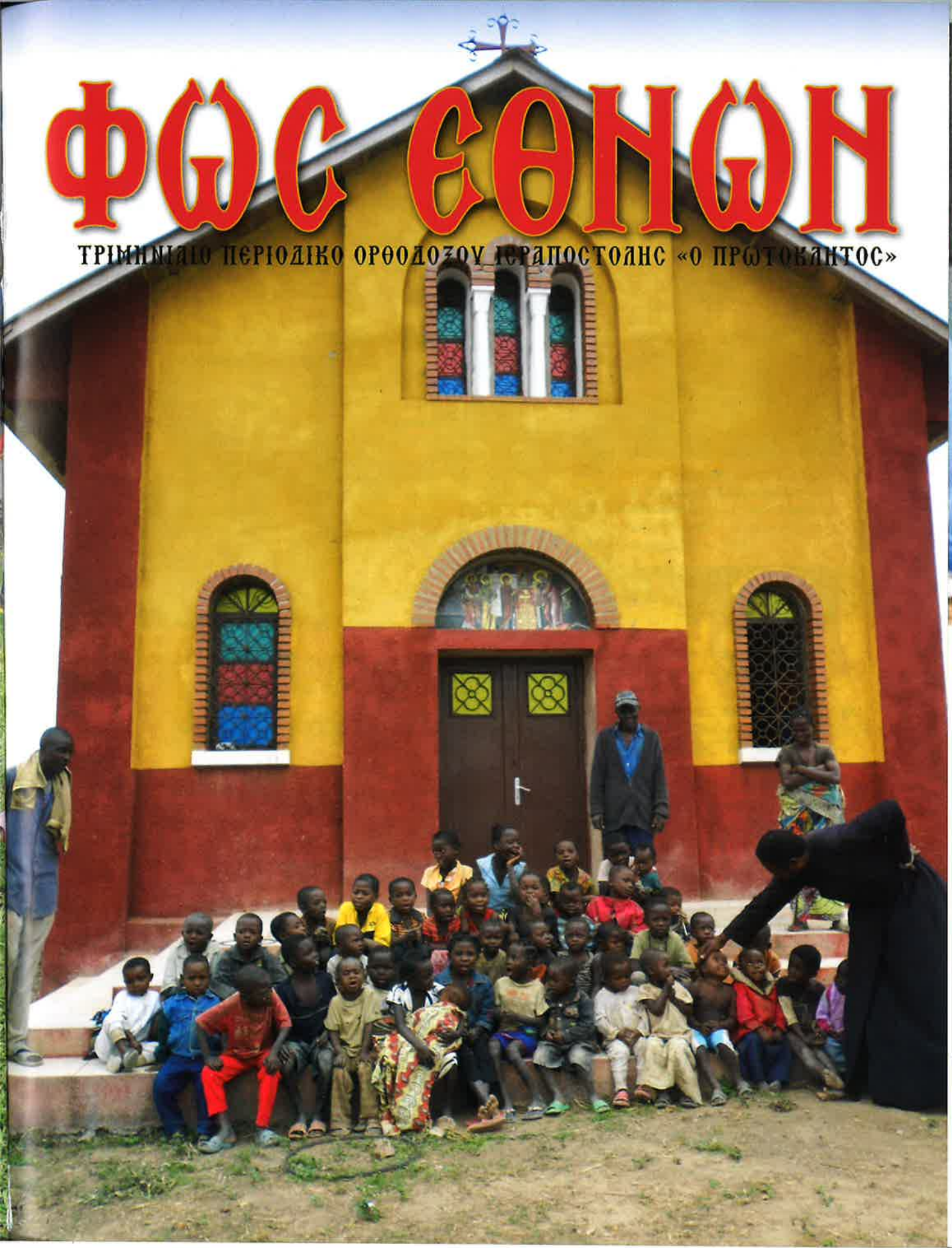

ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΗΣ «Ο ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΣ»

ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ

Τὸ εἶναι σε εἰς φῶς εἰδῶν
Τὸ εἶναι σε εἰς σὺν ἑσθίαν ἕως ἑσχάτος τῆς γῆς.
(Ἐφ. 1, 47)

Ἰδρυτής τοῦ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ»
† ΑΡΧΙΜ. ΧΑΡΙΤΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΚΙΣ
ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ» ΠΕΡΙΟΔΟΥ «2010-2013»

Νικόλαος Σίμος, Πρόεδρος,
Δημήτριος Τσερεγκούνης, θεολ.-φιλόλ., Ἀντιπρόεδρος,
Μαίρη Καραχάλιου, Γεν. Γραμματεὺς,
Ἄγγελος Ἀντωνέλλης, φυσικός, Ταμίας,
Γεώργιος Καραγεωργόπουλος, ἐκπαιδευτικός,
Ἀνδρέας Γουργουλιάτος, δικηγόρος,
Φώπιος Θεοδωράτος, γεωπόνος, σύμβουλοι.

ΕΞΕΛΕΓΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Νικόλαος Μεσσαλάς, θεολόγος,
Ἰωάννης Σταθόπουλος, ἐκπαιδευτικός,
Κωνσταντῖνος Σπίνος

«ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ»

«LA LUMIERE DES NATIONS»
EDITION DE L' ASSOCIATION
DE LA MISSION ORTHODOXE «PROTOCLITOS»
68. RUE MIAOULI 26222 PATRAS GRECE

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
«Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ» ΜΙΑΟΥΛΗ 68, Τ.Κ. 26222 ΠΑΤΡΑ,
ΤΗΛ.: 2610 329.737, 322.722, ΦΑΞ: 2610 329.390
e-mail: protoklitos@gmail.com

Ἐκδότης - Συντάκτης:
Νικόλαος Μιχ. Σίμος

Σχεδιασμός - Σελιδοποίηση:

Connections Πολιτισμός καί Ἐπικοινωνία
Ἡφαίστου 15, Πάτρα - τηλ.: 2610 270.924

Ἐκτύπωση - Βιβλιοδεσία: ΤΑΧΥΤΥΠΟ
Πάροδος Διοδώρου 160, Βελβίτσι Πατρῶν
Τηλ.: 2610 461.780-790

Ἐπιταγές καί ἐμβάσματα παρακαλοῦμε νά
ἀποστέλλωνται στή διεύθυνσι τοῦ Συλλόγου
Μιαούλη 68 Πάτρα, Τ.Κ. 262 22, τηλ. 2610 329737
ἢ νά κατατίθενται στόν ὑπ' ἀριθμ. 32338682
λογαριασμό τῆς Ἐμπορικῆς Τραπεζῆς.
IBAN: GR50 0120 6190 0000 00032338 682
BIC: EMROGRAA

Στήν περίπτωσι αὐτή οἱ δωρητές νά μᾶς
ἀποστέλλουν ἀντίγραφο τοῦ γραμματείου
καταθέσεως, πρὸς ἔκδοσιν τῆς σχετικῆς ἀποδείξεως.

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

3η Τριμηνία 2011, Τεύχος 131

Ἔκδοσις Συλλόγου

Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς

ὁ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ»

Μιαούλη 68 Πάτρα, τηλ. 2610 329.737 Τ.Κ. 26222

ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΗ ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ 5 €
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ 10 €

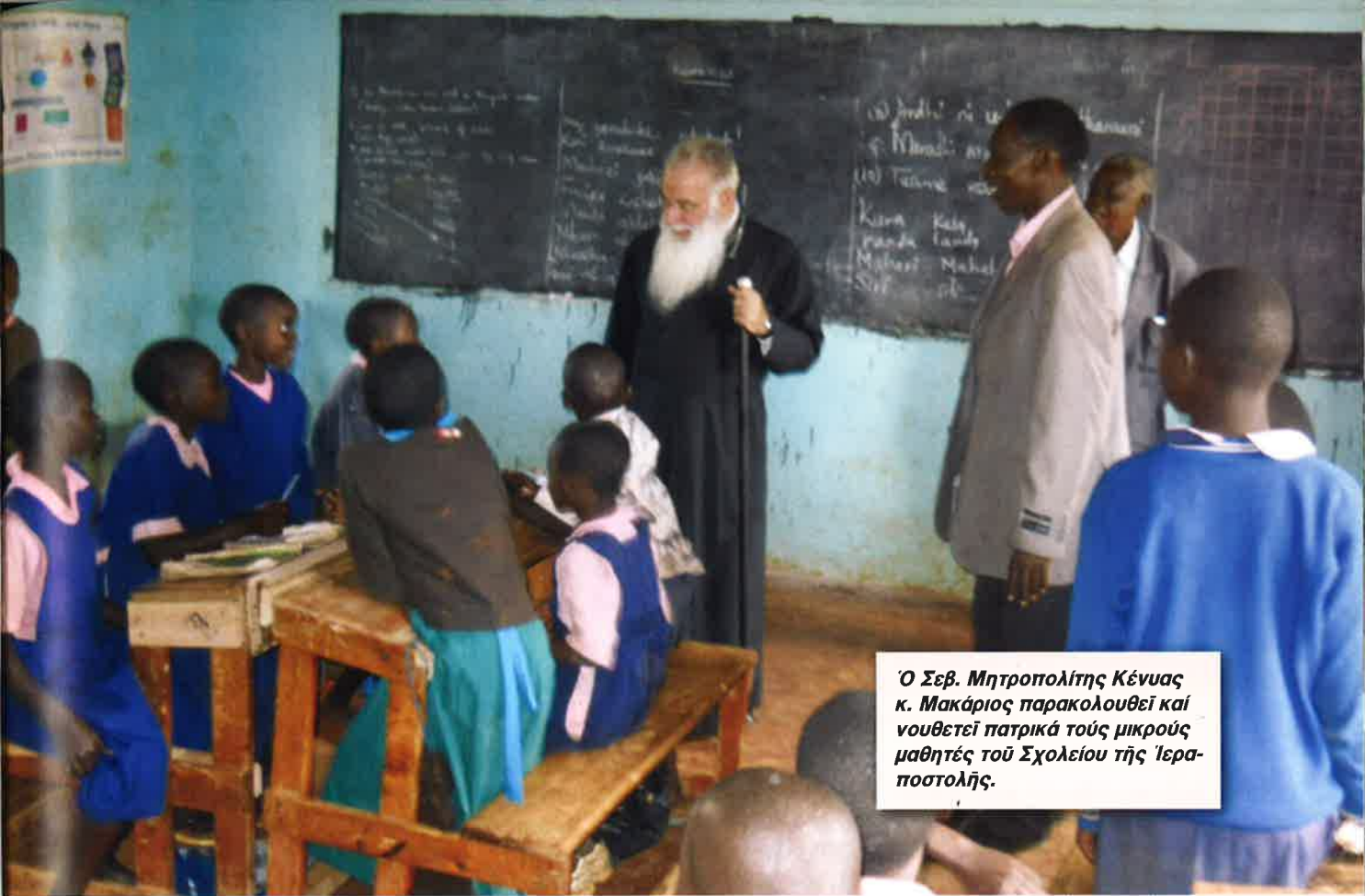
ΕΙΚΟΝΕΣ ΕΞΟΦΥΛΛΩΝ

1. *Στά σκαλοπάτια τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ἑξαπεν-
της τοῦ Κυρίου στήν Νκάνκα (Κογκό) οἱ μικροὶ μα-
θητές τοῦ Δημοτικῆς Σχολείου. Παράλληλα μέ τήν
ἐκπαίδευσί τους μορφώνονται καί κατά Χριστόν,
ὥστε νά εἶναι εὐσίωνη ἡ πορεία τῆς ζωῆς τους καί
ἡ σωτηρία τους.*
2. *Ἡ λίμνη «Τιβεριάδα». Στίς παρυφές τῆς ἀνεγει-
ρεται ἡ Ἱερά Μονή τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου
πού θά ἀποτελή πηγή πνευματικῆς τροφοδοσίας γιά
τήν γύρω περιοχή. (Οἱ ἐργασίες θεμελιώσεως).*

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελ.
• Αἴγνια καί Πόνος ἑνός παιδιοῦ Χωρίς Πάτερα Σεβ. Μητροπολίτου Κέννας κ. Μακαρίου	3-7
• Ἱερά Μητροπολις Ἀκκρας Ἀπό τό Δελτίο Τύπου τῆς Ἱ. Μ. Ἀκκρας	8-11
• Ἀνταποκρίσεις ἀπό τό Κονγκό τῆς Ἀφρικῆς Σεβ. Μητροπολίτου Πενταπόλεως κ. Ἰγνατίου	12-15, 18
• Σάλοσι: Κανάνγκα: Λάμπρα Πανηγύρις τοῦ Ἁγίου Ἀναρέου	16-17
• Ἡ Ἱερά Μονή τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου στό Κονγκό Ἰερόμ. Θεολόγου	19-20
• Ἐκκλήσις Ἱερομ. Θεολόγου	21
• Ὁσα δε μοῦ εἶπε... Κώστα Τσαπάρα	22-23
• Ὁρθόδοξος Ἱεραποστολή στό Μαλαοῦγ τῆς Ἀφρικῆς Δημητρίου Τσερεγκούνη	24-25
• Ἐκοιμηθῆ ὁ Ἀρχιμ. π. Χριστοφορός Καράμανιάδης Χάρι Παπαδόπουλου	26-27
• π. Ἀγγελοσ Κοζιωρῆς Δημητρίου Τσερεγκούνη	27
• Στῆλη εὐγνωμοσύνης	28-31

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Κένυας κ. Μακάριος παρακολουθεί και νοουθετεί πατρικά τούς μικρούς μαθητές του Σχολείου της Ίεραποστολής.

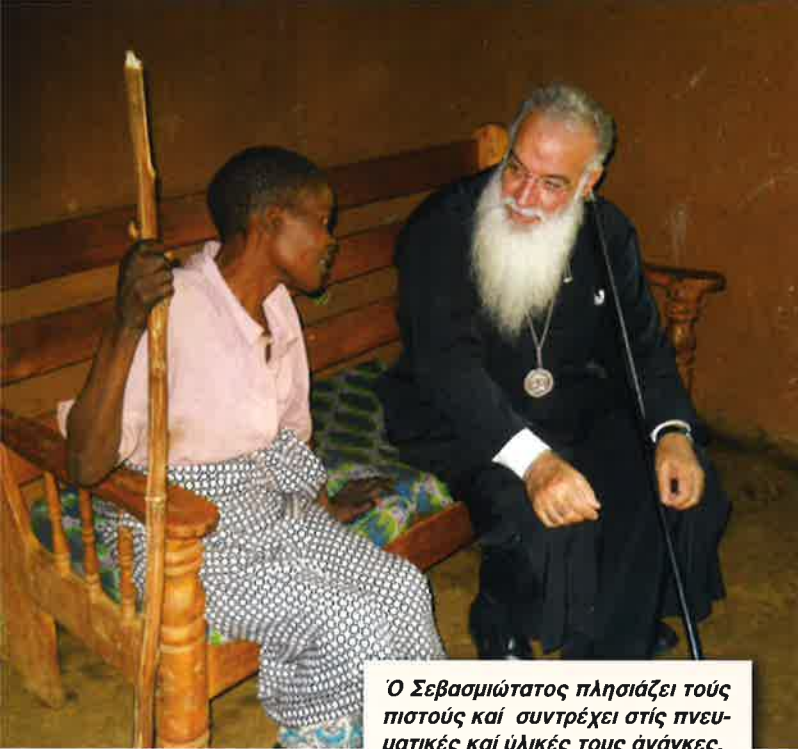
Άγνια και πόνος ένος παιδιού χωρίς πατέρα.

Καθημερινά, μέσα στά πλαίσια τής άσκήσεως τών ποιμαντικών μου καθηκόντων, συναντώ ανθρώπους όλων τών ηλικιών, διαφορετικών φυλών, διαφορετικής κουλτούρας και γλώσσας, τούς όποιους είμαι ύποχρεωμένος νά άκούω, όταν οί ίδιοι μου διηγούνται προφορικά ή γράφουν τήν ιστορία τους στό άψυχο χαρτί, πού αυτόματα άποκτάει μιλά πού άπευθύνεται σ' έμένα, μέ λόγια πού μέ συγκλονίζουν, τραντάζουν συθέμελα τό είναι μου...

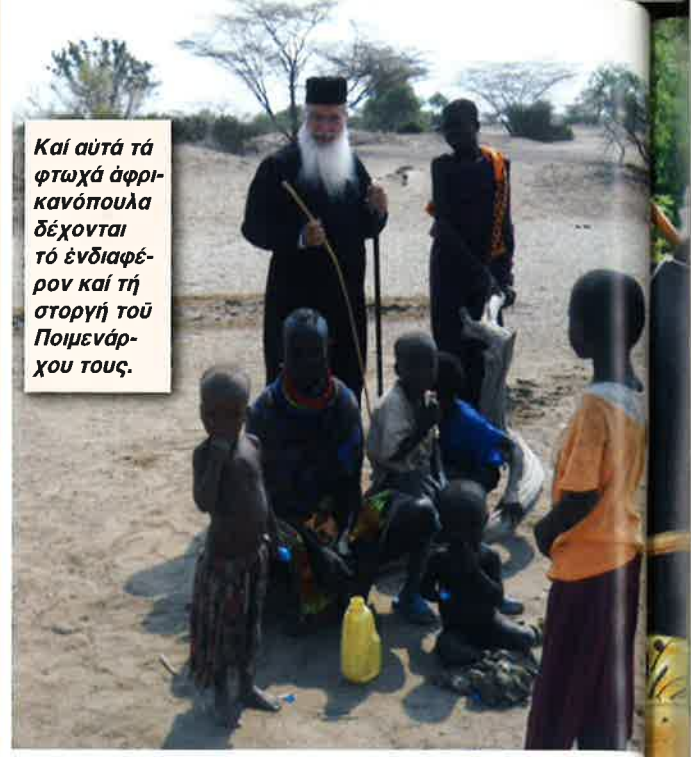
Διηγούνται ιστορίες πού, όσοι διαβάζουν τά κείμενά μου αυτά, αναρωτιούνται άν είναι άληθινές ή προϊόντα μυθοπλασίας, πού τά αναφέρω άπλά και μόνο για έντυπωσιασμό. Προτού, λοιπόν, αναφερθώ σέ μιά άπ' αυτές, δηλώνω άνεπιφύλακτα ότι έδώ στην Άφρική είναι ιστορίες τής καθημερινότητας, χωρίς ίχνος ύπερβολής, τραγικές ιστορίες, τών όποιων ή τραγικότητα είναι άκόμη μεγαλύτερη, όταν άφορά σέ νέους ανθρώπους, όπως ή παρακάτω:

Ήταν ένα μουντό δειλινό, όταν στό Γραφείο μου ήρθε νά μέ δη ένας ιεροσπουδαστής και νά μου δηλώση άπερίφραστα: «Σεβασμιώτατε, είσθε ή τελευταία μου έλπίδα, τήν όποία άν χάσω, δέν θά έχω πιά λόγο ύπάρξεως». Τάραχτηκα άπό τό αναπάντεχο ξεσπασμα τής καρδιάς του παιδιού, μις καρδιάς ταιλιπωρημένης άπό τά πρώτα του χρόνια, τά χρόνια τής «αυγούλας τής ζωής», άδικημένη άπό τή σκληρότητα τής ζωής, αλλά και άπό τούς ανθρώπους, πού δέν ήταν άλλοι άπό τούς ίδιους του τούς γονείς...

Τό νά γεννηθή έδώ στην Άφρική ένα παιδάκι, πού δέν θά γνωρίση ποτέ ίσως τόν πατέρα του, άφοϋ αυτός έχει έγκαταλείψει τή σύντροφό του, όταν εκείνη του ανακοίνωσε τήν έγκυμοσύνη της, είναι κάτι τό πολύ συνηθισμένο. Και στόν δικό μας κόσμο δέν είναι άγνωστο τό φαινόμενο αυτό, όμως δέν είναι τόσο συχνό. Ό πατέρας συνεχίζει κανονικά τή ζωή του μέ καινούρια σύντροφο άλλα παι-

Ο Σεβασμιώτατος πλησιάζει τους πιστούς και συντρέχει στις πνευματικές και υλικές τους ανάγκες.

Και αυτά τὰ φτωχὰ ἀφρικανόπουλα δέχονται τό ενδιαφέρον καί τή στοργή τοῦ Ποιμενάρχου τους.

διά, πού πιθανῶς θά ἐγκαταλείψῃ γιά νά συνεχισθῇ μιά πορεία, πού ἀποτελεῖται ἀπό μιά ἀλυσιδωτή σειρά στιγμιαίων λαθῶν, ἀποτέλεσμα ἀνωριμότητος, ἐπιπολαιότητος, ἀνευθυνότητος ... Θύματα τὰ παιδιά, πού θά μεγαλώσουν μέ τή μητέρα ἢ τούς γονεῖς της, ἂν ἐκείνη ξαναφτιάξῃ τή ζωή της.

Ἔτσι, καί ὁ νέος τῆς ἱστορίας μας βίωσε τήν ἀπόρριψη πρῶτα ἀπό τόν πατέρα του, τόν βιολογικό του πατέρα, τόν ὁποῖο ψάχνει ἀπεγνωσμένα χωρίς ὅμως νά τό κατορθώσῃ. Παιδί ἀγνώστου πατρός, ἔτσι, μετά τήν ἀπόρριψη ἀπό τόν γεννήτορά του, ἀκολούθησε ἡ κοινωνική ἀπόρριψη, ὁ κοινωνικός σιγματισμός: ἀγνώστου πατρός παιδί.

Ἡ τραγική εἰρωνεία εἶναι τό γεγονός ὅτι ἐγώ γνωρίζω τόν πατέρα του· ἦταν παλιός μου μαθητής, πανέξυπνος, χαρισματικός, θά μπορούσα νά πῶ, μέ μέλλον πού προδιαγραφόταν λαμπρό. Ὄταν γεννήθηκε τό παιδί, τοῦ μίλησα (ἦταν τότε μαθητής μου), ὅμως δέν θέλησε νά τό παραδεχθῇ. Μετά ἀπό λίγες ἡμέρες ἡ μητέρα μου τό ἔφερε νά τό δῶ· ἦταν ἴδιο ἐκεῖνος... Τί νά ἔκανα, λοιπόν; Ἀπλά ἀνέλαβα τή φροντίδα τοῦ παιδιοῦ, ὅσο τουλάχιστον βρισκόμουν σέ ἐπαφή μέ τή μητέρα του, καί νά ἀντικαταστήσω, κατά κάποιον τρόπο, τόν πατέρα. Κατά καιρούς τό ἔχανα, μιά πού ἡ μητέρα τό ἔπαιρνε μαζί της στίς μετακινήσεις της. Γιατί ἡ μητέρα μετά τή γέννησι τοῦ παιδιοῦ της, στήν πιό ἀπομακρυσμένη περιοχή τῆς Κένυας, ἤρθε κι ἐγκαταστάθηκε στά περίχωρα τῆς Ναϊρόμπι, προκειμένου νά ἐξασφαλίσῃ τήν ἐπιβίωσί τους.

Ἐκ πρώτης ὄψεως, ἡ λύσι αὐτή ἴσως νά ἦταν ἡ

καλύτερη, ὅμως στήν πράξι ἦταν ἀνεφάρμοστη καί θά ἴλεγα πῶς σηματοδότησε τήν ἀρχή τῆς Ὀδύσειας τοῦ δύσμοιρου μικροῦ.

Ὄταν αὐτό ἐγίνε ἐνάμισι χρόνου, ἡ νεαρή μητέρα γνώρισε κάποιον καί ἤθελε νά κάνῃ τή δική της ζωή καί νά κοιτάξῃ τό μέλλον της. Ἦθελε, λοιπόν, νά ξεφορτωθῇ τό σπλάχνο της, γι' αὐτό τό ἔστειλε στούς γονεῖς της, ἐκεῖ ὅπου τό γέννησε.

Ὅμως αὐτό δέν ἦταν τό καλύτερο, πού θά μπορούσε νά τοῦ ἔχῃ συμβεῖ. Σ' αὐτή, λοιπόν, τήν καθοριστική γιά τήν υπόλοιπη ζωή του περίοδο τῆς ἡλικίας του, δέν θά ἔπρεπε νά ζῆ μέ τούς ἡλικιωμένους, παπποῦ καί γιαγιά του, οἱ ὁποῖοι δέν ἦταν σέ θέσι νά τοῦ δώσουν τή δέουσα προσοχή, ὄχι μόνο λόγω ἡλικίας ἀλλά καί λόγω οἰκονομικῆς ἀνέχειας. Ἐβλεπε τά ἄλλα παιδιά νά πηγαίνουν στό σχολεῖο, ἐνῶ αὐτός καθόταν στή χορτοκαλύβα τῶν παπποῦδων του. Ὄταν ἄρχισε νά ἀντιλαμβάνεται· τί συνέβαινε γύρω του, ρώτησε τόν παπποῦ του γιατί δέν πῆγαινε σχολεῖο, ὅπως τά ἄλλα παιδιά. Ἡ ἀπάντησι ἦταν ὅτι δέν εἶχε ἡ οἰκογένεια χρήματα, γιά νά πληρώσῃ τά δίδακτρα καί νά τοῦ ἀγοράσῃ τά ἀπαραίτητα, προκειμένου νά φοιτήσῃ στό σχολεῖο τῆς περιοχῆς.

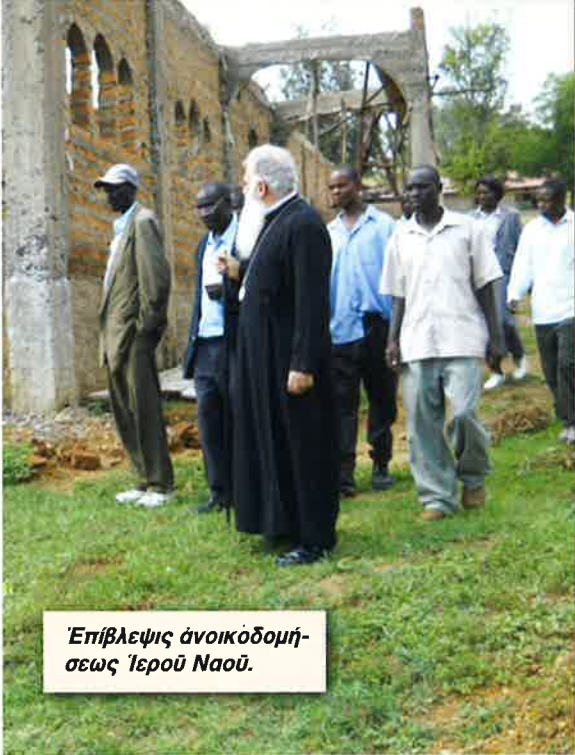
Κάποια στιγμῆ, ὁ παππούς κουράστηκε καί, ἀφού εἶδε ὅτι δέν μπορούσε νά τοῦ προσφέρῃ κάτι παραπάνω, ἀποφάσισε νά πουλήσῃ μιά ἀπό τίς ἀγαπημένες του ἀγελάδες, γιά νά τοῦ ἐξασφαλίσῃ τά ναῦλα γιά τή Ναϊρόμπι, γιά νά μείνῃ μέ τή μητέρα του.

Ὅμως, οὔτε ἐδῶ τά πράγματα ἦταν εὐκόλα. Ὁ μικρός ἤθελε νά πάῃ σχολεῖο, ὅμως ἡ μητέρα δυσκο-

**Έπικοινωνία με τὰ παιδιά
γιὰ τὰ ὁποῖα ἰδιαιτέρως
φροντίζει ἡ Ἐκκλησία.**

**Ἐπίβλεψις ἀνοικοδόμη-
σεως Ἱεροῦ Ναοῦ.**

λευόταν νά τὰ βγάλῃ πέρα, ἀφοῦ τὰ ἀφεντικά της, πολλές φορές, ἀργοῦσαν νά τήν πληρώσουν.

Ὅταν ὁ Ἐπίσκοπος πληροφορήθηκε ὅτι ὁ μικρός ἐπέστρεψε στή Ναϊρόμπι μέσω τοῦ προγράμματος τῆς υιοθεσίας ἐκ τοῦ μακρόθεν, ἀνέλαβε νά τόν στείλῃ σχολεῖο. Ἐκεῖ εἶχε ν' ἀντιμετώπισῃ τούς συμμαθητές του, πού τόν ρωτοῦσαν διαρκῶς ποιός εἶναι ὁ πατέρας του καί μέ τί ἀσχολεῖται. Ἔτσι, κλείστηκε στόν ἑαυτό του, ἀπομονώθηκε στήν κυριολεξία, γιά ν' ἀποφύγῃ αὐτά τὰ ἐρωτήματα. Ὅπως, χαρακτηριστικά, ὁ ἴδιος ἀναφέρει: «Πάντοτε ἀφῆνα τό στόμα μου ἀνοιχτό ἢ καλύτερα ἔμενε ἀνοιχτό τούς ἀφῆνα, ὅταν μέ ρωτοῦσαν καί πῆγαινα καί καθόμουν μόνος». Στιγμές καί γεγονότα πού παραμένουν βαθιά χαραγμένα στή μνήμη καί ἡ ἀνάκλησί τους δημιουργεῖ πόνο, ἀπελπισία καί ἀναπάντητα ἐρωτηματικά...

Ἐνα ἀκόμη δυσάρεστο γεγονός ἀπό τὰ σχολικά του χρόνια, πού κοντά στά τόσα ἄλλα ἦρθε νά γραφῇ μέ ἀνεξίτηλη μελάνη στή θύμησί του, εἶναι καί τό παρακάτω: «Ἦταν», ἀναφέρει, σχεδόν κλαίγοντας, «τό τελευταῖο τρίμηνο τῆς τρίτης σχολικῆς μου χρονιάς. Ἡ Δ/σι τοῦ σχολείου κάλεσε τούς γονεῖς τῶν παιδιῶν, γιά νά τούς δώσῃ τ' ἀποτελέσματά τους. Ἡ μητέρα μου, ἐνῶ μοῦ εἶχε υποσχεθεῖ πῶς θά ἐρχόταν, τελικά δέν ἦρθε, μέ ἀποτέλεσμα νά ξυλοκοπηθῶ ἀπό τόν δάσκαλο καί ὄχι μόνον. Εἶχα ἀριστεύσει καί θά ἔπαιρνα ὡς βραβεῖο ἕνα σέτ ὀργάνων γεωμετρίας, ὁμως ὁ δάσκαλος τό ἔδωσε σέ ἄλλο παιδί».

Οἱ ἀκόμα χειρότερες μέρες ἐρχόντουσαν γιά τόν

μικρό. Ὅταν ἦταν στήν ἕκτη Δημοτικῆς, ἡ μητέρα του γνώρισε κάποιον, μέ τόν ὁποῖο ἀποφάσισαν νά ζήσουν σάν ζευγάρι. Τότε, ἡ ζωή του ἐγίνε πραγματική κόλασι. Ἡ μητέρα του μέ τόν πατριό του ἀποφάσισαν νά τόν στείλουν πάλι στούς παππούδες του, στή Δ. Κένυα, δίνοντάς του τήν ὑπόσχεσι ὅτι θά ἐνδιαφέρωνται γι' αὐτόν πάντα καί θά τόν βοηθήσουν, στίς σπουδές του. Τά λόγια γρήγορα ξεχάστηκαν καί ὁ μικρός, ἂν καί διατηροῦσε μιά ἀμυδρή ἐλπίδα μέσα του, ἐνιωθε ὅτι ἀπό τή στιγμή ἐκείνη τόν εἶχαν ξεγράψει οὐσιαστικά ἀπό τή ζωή τους.

Μιά διέξοδος ἦταν τό ποδόσφαιρο, στό ὁποῖο παρουσίασε - καί ἐξακολουθεῖ μέχρι σήμερα - σπουδαῖες ἐπιδόσεις. Ὅταν τελειῶνε τὰ μαθήματά του ἔπαιζε μέ πάθος· μάλιστα ἔμαθε νά κατασκευάζῃ μπάλες ἀπό χαρτιά, νάυλον σακούλες. Μέ τό ποδόσφαιρο βγήκε ἀπό τήν ἀπομόνωσί του, ἦρθε κοντά ὅτ' αὐτά παιδιά καί, σιγά - σιγά, ἄρχισε νά κοινωνικοποιῆται.

Στό μεταξύ μπῆκε στήν πρώτη τάξι τοῦ Γυμνασίου, γεγονός πού τόν ἀνέβασε ψυχολογικά καί ἄρχισε νά βλέπῃ μιά ἀκτίνα φωτός στή μέχρι τότε μαύρη του ζωή. Δόθηκε τώρα ἀποκλειστικά στή μελέτη καί στήν προετοιμασία του γιά ἕνα καλύτερο αὔριο. Μόνον του, χωρίς πατέρα καί χωρίς μητέρα - εἶχε φύγει ἀπό τή ζωή - ἀποδύθηκε ἕναν τιτάνιο ἀγώνα, γιά νά κερδίσῃ τό χαμένο χρόνο, νά κερδίσῃ τή ζωή. Μή ἔχοντας κανέναν στή ζωή, ἄρχισε νά ἐργάζεται σκληρά γιά ν' ἀποδείξῃ ὅτι, σέ περίπτωσι πού τοῦ δινόταν ἡ εὐκαιρία νά μορφωθῇ, θά ἦταν ἰκανός νά τὰ καταφέρῃ. Καί, ὅπως μοῦ

“Άξιος! Άλλος ένας κληρικός προστίθεται στην διακονία του Αγίου Θουσιαστηρίου.

“Η μετάδοσις των Αχράντων Μυστηρίων σέ φυλές που εξακολουθούν νά ζούνε παραδοσιακά στην έξωτερική εμφάνισι, αλλά μεταμορφωμένοι έσωτερικά μέ τή γνώνσι τής Άληθείας.

έκμυστηρεύτηκε μέσα βαθιά, στά τρισβαθα τής ψυχής του, άχνόφεγγε μία σπίθα μόνο φωτός, ένα καντηλάκι ταπεινό, πού όλο τρεμόσβηνε, χωρίς όμως νά σβήνη όλο αυτό τό διάστημα. “Ωσπου, μία μέρα, όταν ήρθε τό πλήρωμα του χρόνου, ή σπίθα έγινε φλόγα πού πυρπόλησε όλο του τό εΐναι, τήν ύπόστασί του, τήν ύπαρξί του. Καί τότε πήρε τή μεγάλη άπόφασι: Νά πάρη τή ζωή στά χέρια του!

“Ετσι, μετά τήν άποφοίτησί του άπό τό Γυμνάσιο, ένα άπόγευμα ήρθε νά μέ δΐ στο Γραφείο μου. Δεν είχε πού άλλου νά στραφή· ό Έπίσκοπος ήταν εκείνος πού του συμπαραστάθηκε, του έδειξε τρυφερότητα καί στοργή, άναπληρούσε, ως ένα βαθμό, τόν πατέρα πού τόν είχε άπορρίψει. Ποιον άλλον είχε, λοιπόν, στόν κόσμο; τόν Έπίσκοπο, πού μέ τήν άγάπη του τόν έκανε νά νιώθη ότι κάποιος ενδιαφέρεται γι’ αυτόν, ότι δεν εΐναι μόνος, καί, τό σπουδαιότερο, τόν έκανε νά νιώθη ότι εΐναι κάποιος... καί όχι ένα τίποτα.

Γροθιά στό στομάχι καί, συγχρόνως, πρόκλησι ή έξομολόγησι του παιδιού, πού μέ έφερε πρό των εύθυνών μου καί μου δημιούργησε ήθικά διλήμματα. Τί θα έπρεπε νά του πω ξεροντας ότι ή από ‘δω καί πέρα πορεία του, κυριολεκτικά, κρεμόταν από έμένα...

Εΐχα μπροστά μου ένα νέο παιδί, πού θέλει ν’ άνοιξη τά φτερά του καί νά πετάξη... Εΐχα δικαίωμα νά του τό άρνηθώ; Ν’ άρνηθώ τή ζωή σ’ ένα νέο, πού ήρθε στόν κόσμο χωρίς πατέρα, σ’ ένα νέο, πού έχασε τή μητέρα του προτου καλά - καλά τή γνωρίσει, σ’ ένα νέο πού βαδίζει στό πουθενά, άφου δεν ξέρει τί τόν περιμένει αύριο...

‘Ο νέος έκλαιγε μέ λυγμούς, πάλευε, έδινε ίσως τή μεγαλύτερη μάχη στή ζωή του. ‘Ομως, έξομολογούμαι, αντίστοιχη πάλη έδινα

κι εγώ, πού έπρεπε νά άκροβατώ, προκειμένου νά κρατηθοῦν οί ισορροπίες καί νά μπορέσω άπό τή μία νά βοηθήσω ούσιαστικά τό παιδί καί άπό τήν άλλη νά μή σπάσω καί άποκαλύψω τόν πατέρα, άφου δέν πρέπει, γιά λόγους πού δέν κρίνω σκόπιμο ν' άναφέρω' έξ άλλου αυτό δέν θά έξυπηρετοῦσε κανέναν ιδιαίτερο σκοπό. Συμμέτοχος, λοιπόν, στό δράμα του προσεύχομαι καί έλπίζω πώς κάποια μέρα θά γίνη: ό πατέρας ν' άγκαλιάση τό γιό του, νά του άνοιξη μιá μεγάλη άγκαλιά καί νά του ζητήσει μιá μεγάλη συγγνώμη. Έτσι, θά επέλθη ή κάθαρσι καί ή ζωή τους θ' άκολουθήση μιá όμαλή στό δρόμο του έφικτου πορεία...

Είμαι, πράγματι, λυπηρό τά παιδιά πού φέρνουμε στόν κόσμο, γιά νά μάς διαδεχθοῦν, τά νέα παιδιά, πού συμβολίζουν καί ένσαρκώνουν τίς προσδοκίες τής ανθρωπότητας, αντί νά τά περιβάλλουμε μέ τήν προστασία καί μέ τή στοργή, όπως όφείλουμε, νά τά άπορρίπτουμε, νά τούς στερούμε τό δικαίωμα στή ζωή, στή μόρφωσι καί στήν κοινωνική άποκατάστασι...

Τόν άγκάλιασα καί του έκανα τήν πρότασι νά έρθη νά φοιτήσει στήν Πατριαρχική μας Σχολή. Μέ μιáς άλλαξε ή όψι του, ή διάθεσί του ... Άνάμεσα στά δάκρυά του, δάκρυα εύγνωμοσύνης τώρα γιά τήν άναπάντεχη προσφορά του πατέρα του- Έπισκόπου, ένα άχνό χαμόγελο διαγράφηκε στά χείλη του κι έδωσε μιá άμυδρή, έστω, λάμψι στό πρόσωπό του. Σήμερα, ό νέος κάνει όνειρα καί άτενίζει μέ έμπιστοσύνη τό μέλλον του. Έχει τελειώσει τίς δύο τάξεις του Σεμιναρίου μας καί του άπομένει άκόμη μιá. Του χρόνου, τέτοια έποχή (τόν Μάιο του 2012) θά άποφοιτήσει καί, αν θέλη ό Θεός θά προχωρήση έχοντας πάντα άρωγό του καί στήριγμα τόν Έπίσκοπο...

Κάποιος Έλληνας στοχαστής έχει πει σχετικά: «Δέ μάς φτάνει νά δοῦμε τά παιδιά του αύριο νά είναι ικανά, νά διαβάζουν, νά γράφουν, νά λογαριάζουν. Σκοπός μας πρέπει νά είναι νά τά κάνουμε ικανά: νά χαίρωνται τή μάθησι, νά έχουν έλευθερία έκλογής, νά μετέχουν στίς άποφάσεις, πού καθορίζουν τή ζωή καί τό μέλλον τους, νά είναι αύθόρμητα καί δημιουργικά, νά φαντάζονται καί νά προβλέπουν, νά όνειρεύονται καί νά δουλεύουν, γιά νά πραγματοποιήσουν τά όνειρά τους, νά είναι ικανά νά δίνουν αλλά καί νά παίρνουν, νά επιθυμοῦν καί νά επιθυμιοῦνται, νά αγαποῦν καί νά αγαποῦνται».

(Άπό τό υπό έκδοσιν βιβλίό του Σεβ. Μητροπολίτη Κένυας κ. Μακαρίου, «Μαρτυρίες Ζωής», τομ. 3)

Ό Σεβ. κ. Μακάριος έπιμελείται προσωπικά του σουσιτίου πού προσφέρεται sé πεινασμένα παιδιά καί εκδηλώνει τήν χαρά του βλέποντάς τα χορτασμένα.

Κατάθεση θεμελίου λίθου γιά άλλο ένα άκόμη έκκλησιαστικό κτήριο στήν Κένυα μέ τήν συνδρομή τών άπανταχοῦ φίλων τής Έραποστολής.

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Άκκρας κ. Γεώργιος τελεί ομαδικές βαπτίσεις στον Ίερό Ναό Γεννήσεως του Κυρίου στην Ανατολική Γκάνα.

Ίερά Μητρόπολις Άκκρας

ΟΜΑΔΙΚΕΣ ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΓΚΑΝΑ

Περί τά τέλη Αύγουστου έ.έ. ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Άκκρας κ. Γεώργιος έπισκέφθηκε ένορίες τής Αρχιερατικής Περιφέρειας Ανατολικής Γκάνας. Μετά από πολύωρο ταξίδι μέσα στην ζούγκλα τής τροπικής χώρας άφίχθηκε στον πρώτο σταθμό τής περιοδείας του πού ήταν ο Ίερός Ναός του Άγίου Άποστόλου και Εύαγγελιστού Μάρκου. Στην συνέχεια έπισκέφθηκε τόν Ίερό Ναό Άγίας Μακρίνας και Άποστόλου Άνδρέα, τόν Ί. Ν. Άγίου Τρύφωνος, τόν Ί. Ν. Εύαγγελισμού τής Θεοτόκου και τόν Ί. Ν. Άγίου Άποστόλου Πέτρου. Λίγο πρίν τό μεσημέρι άφίχθηκε στον τελικό του προορισμό πού ήταν ο Ί. Ν. Γεννήσεως του Σωτήρος Χριστού στο χωριό Dwaha. Σέ όλους τούς Ναούς οι πιστοί άνέμεναν τόν Ποιμενάρχη τους στην είσοδο του χωριού και του έπιφύλαξαν θερμή ύποδοχή άκολουθώντας τήν Άφρικανική παράδοσι. Στον Ίερό Ναό Γεννήσεως ο Σεβασμιώτατος τέλεσε ομαδικές

βαπτίσεις κατηχομένων και άπηύθυνε χαιρετισμό στο πυκνό έκκλησίασμα μεταφέροντας μεταξύ άλλων τίς εύχές, τίς εύλογίες και τήν πατρική άγάπη τής Α.Θ.Μ. του Πάπα και Πατριάρχου Άλεξανδρείας και πάσης Άφρικής κ. Θεοδώρου Β΄.

Στήν συνέχεια συναντήθηκε μέ τόν βασιλιά και τούς άρχοντες τής τοπικής φυλής και συζήτησε μαζί τους θέματα πού άπασχολούν τήν περιοχή και ιδιαίτερα τήν άνάγκη άνεγέρσεως σχολείου και κλινικής. Ο Σεβασμιώτατος άκουσε μέ προσοχή τά αιτήματά τους και ύποσχέθηκε νά κάνη τό καλύτερο δυνατόν έτσι, ώστε δίπλα από τόν Ίερό Ναό πού άνεγέρθη σέ γη πού πρόσφερε ο βασιλιάς νά άνεγερθῆ τό συντομότερο δυνατό Όρθόδοξο σχολείο και κλινική. Πρίν τήν άναχώρησί του διένειμε γλυκά στίς έκατοντάδες παιδιά πού είχαν κατακλύσει τόν προαύλιο χώρο του Ναού και έπισκέφθηκε τό ύποτυπώδες σχολείο, πού λει-

τουργει στο χωριό κάτω από αιωνόβια δέντρα και ύπουτυπώδη παραπήγματα, πού για σκεπή έχουν φύλλα φοινίκων, και συζήτησε με τους δασκάλους τα προβλήματα πού αντιμετωπίζουν ιδιαίτερα την περίοδο των βροχών.

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΔΙΑΚΟΝΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΙΕΡΑ ΛΕΟΝΕ

Τήν Κυριακή 7 Αυγούστου έ.έ. ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Άκκρας κ. Γεώργιος με την άδεια και την εύλογία της Α.Θ.Μ. του Πάπα και Πατριάρχου Άλεξανδρείας και πάσης Άφρικής κ. Θεοδώρου Β' και την συμμαρτυρία του Πανοσιολ. Αρχιμανδρίτου π. Θεμιστοκλή Άδαμόπουλου, Πατριαρχικού Έπιτρόπου Σιέρα Λεόνε, χειροτόνησε εις Διάκονο τον Θεόδωρο Sho-Sawyer από την Σιέρα Λεόνε, στον Καθεδρικό Ναό Μεταμορφώσεως του Σωτήρος στην Άκκρα, την πρωτεύουσα της Γκάνα. Ο νέος Διάκονος, έγγαμος και πατέρας 3 παιδιών, παρακολούθησε έντατικά μαθήματα Λειτουργικής και Δογματικής στο Σεμινάριο του Άγίου Βασιλείου πού λειτουργεί σε κτίριο έντός του προαυλίου χώρου του Καθεδρικού Ναού και πού διευθύνει ο Άρχιερατικός Έπίτροπος Γκάνας π. Ίωσήφ Kwame Lambi. Ο Σεβασμιώτατος στην όμιλία του αναφέρθηκε στην εύαγγελική περικοπή τονίζοντας μεταξύ άλλων ότι η ζωή του Χριστιανού πρέπει να είναι λιτή και απέριττη, όπως ακριβώς ήταν και του Χριστού' και κάλεσε τον νέο Διάκονο να ακολουθήσει πιστά τό παράδειγμα του Κυρίου, των μαθητών Του και των Άγιών της Έκκλησίας, να είναι ταπεινός και άπλός και ως άφοσιωμένος

στρατιώτης του Χριστού να αγωνιστή σκληρά για να μεταφέρει τό μήνυμα του Ευαγγελίου και την φλόγα της Όρθοδοξίας στην Σιέρα Λεόνε.

Τό απόγευμα της ίδιας ημέρας ο Σεβασμιώτατος έψαλε τον Παρακλητικό Κανόνα στην Παναγία στον Έρό Ναό Άγιου Νικολάου στην παραλιακή πόλι Τέμα. Στην άκολουθία μεταξύ άλλων παρόντες ήταν ο κυβερνήτης κ. Παναγιώτης Θεοδώροπουλος και τό πλήρωμα του έμπορικού πλοίου C/V Irenes Rainbow της ναυτιλιακής εταιρίας Τσάκος Α.Ε. Μετά τό πέρας της άκολουθίας έψάλη τρισάγιο υπέρ αναπαύσεως της άείμνηστης Μαρίας Τσάκου. Τέλος ο κυβερνήτης δώρισε στον Ναό ξυλόγλυπτες εικόνες του Άγίου Νικολάου και της Άγίας Μαρίας καθώς και χρηματικό ποσόν για να προσφερθή συσσίτιο στα φτωχά παιδιά της περιοχής. Ο Ναός ανεγέρθη με φροντίδα του Καπετάνιου Παναγιώτη Τσάκου και εγκαινιάσθηκε τό 2008 από τον Μακαριώτατο.

ΙΕΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΑΞΕΙ

Τήν Πέμπτη 11 Αυγούστου έ.έ. ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Άκκρας κ. Γεώργιος προήδρευσε της Ιερατικής συνάξεως του κλήρου της Ιεράς Μητροπόλεως από την όποία άπουσίαζαν οι κληρικοί πού υπηρετούν στην Βόρεια Γκάνα και στην Άκτή Έλεφαντοστούν. Της συνάξεως προηγήθηκε η Άκολουθία του Μικρού Παρακλητικού Κανόνος πού έψάλη στον Καθεδρικό Ναό. Κατά την διάρκεια της συνάξεως ο Σεβασμιώτατος μεταξύ άλλων μετέφερε στους ιερείς τις εύχές και τις εύλογίες της Α.Θ.Μ. του Πάπα και Πατριάρχου

*Χειροτονία
του διακόνου
Θεοδώρου από
τη Σιέρα Λεόνε
στον Καθεδρικό
Ναό Μεταμορ-
φώσεως του
Σωτήρος στην
Γκάνα.*

Οι συμμετέχοντες στην ετήσια Ίερατική Σύναξι κληρικοί και οι πρεσβυτέρες.

Άλεξανδρείας και πάσης Άφρικής κ.κ. Θεοδώρου Β΄ και άπηύθυνε πατρικές νουθεσίες. Άκολούθησε μακροσκελής συζήτηση γύρω από λειτουργικά θέματα. Στην συνέχεια ο Σεβασμιώτατος συναντήθηκε με τις πρεσβυτέρες, πού κατά την διάρκεια της ιερατικής συνάξεως είχαν την δική τους ετήσια συνάντησι. Στόν σύντομο χαιρετισμό του τόνισε τόν σημαντικό ρόλο της πρεσβυτέρας στην ένορική ζωή και πώς πρέπει πάντα νά είναι φωτεινό παράδειγμα γιά τις υπόλοιπες γυναίκες.

ΚΑΤΑΘΕΣΙ ΘΕΜΕΛΙΟΥ ΛΙΘΟΥ

Τήν Παρασκευή 12 Αύγουστου έ.έ. ο Σεβασμιώτατος επισκέφθηκε ένορίες της Άρχιερατικής Περιφέρειας Σουέντρου Άφράνσι και κατέθεσε τόν θεμέλιο λίθο τού Ίερού Ναού τού Φιλανθρώπου Χριστού στό χωριό Γκομόα Άφράνσι. Στην είσοδο τού χωριού τόν υποδέχτηκαν θερμά οι φύλαρχοι και πλήθος πιστών. Μετά την κατάθεσι τού θεμέλιου λίθου τέλεσε τρισάγιο στόν τάφο τού π. Κυριάκου, τού πρώτου Όρθόδοξου ιερέως πού χειροτονήθηκε από τόν Μητροπολίτη Άκκρας Ειρηνάιο (μετέπειτα Πηλουσίου) τό 1976 και στην συνέχεια επισκέφθηκε έθιμοτυπικά τούς φύλαρχους. Τό απόγευμα υποδέχτηκε στό Ίεραποστολικό Κέντρο τού Καθεδρικού Ναού της Άκκρας ομάδα έθελοντών Ίεραποστόλων από τις Η.Π.Α.

Η ΓΚΑΝΑ ΓΙΟΡΤΑΣΕ ΤΗΝ ΠΑΝΑΓΙΑ

Όπως όλη ή Όρθοδοξία, έτσι τίμησε και την Παναγία μας ή Όρθόδοξος Έκκλησία της Γκάνας. Στόν Καθεδρικό Ναό στην Άκκρα την Κυριακή 14 Αύγουστου έ.έ. τελέστηκε Θεία Λειτουργία

Θεμελίωσις τού Ίερού Ναού τού Φιλανθρώπου Χριστού στό χωριό Γκομόα Άφράνσι.

Ύποδοχή του Σεβ. κ. Γεωργίου με τους συνήθεις πανηγυρισμούς και έκδηλώσεις τιμής, αγάπης και σεβασμού.

προεξάρχοντος του Σεβ. Μητροπολίτου Ἄκκρας κ. Γεωργίου, συμπαραστατομένου από τόν Γενικό Ἀρχιερατικό Ἐπίτροπο π. Ἰωσήφ Kwame Labi, τόν π. Δανιήλ Abonsah, τούς Διακόνους Βασίλειο Labi καί Θεόδωρο Sho-Sawyer από τήν Σιέρα Λεόνε καί τόν ἐξ Ἀμερικής ἱερέα π. Νεκτάριο Trevino. Μετά τήν Θεία Λειτουργία τελέστηκε Ἀρτοκλασία καί ὁ Σεβασμιώτατος μίλησε στό πυκνό ἐκκλησίασμα ἀναφερόμενος λεπτομερῶς στό πρόσωπο τῆς Παναγίας.

Στήν συνέχεια τέλεσε ἀγιασμό γιά τήν ἔναρξη τῆς λειτουργίας τῶν κατηχητικῶν σχολείων, εὐλόγησε τούς κατηχητές, τίς κατηχήτριες καί τά παιδιά καί, ἀφοῦ διένειμε τό ἀντίδωρο, ἐπισκέφθηκε τίς αἰθουσες τῶν κατηχητικῶν καί ἐνημερώθηκε γιά τήν διδακτική ὕλη. Τό ἀπόγευμα ὁ Σεβασμιώτατος προεξήρχε τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ στόν Καθεδρικό Ναό ἐνῶ ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς ἱερουργεσε καί κήρυξε τόν Θεῖο Λόγο στόν Ἱερό Ναό τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου στήν πόλι Κασόε. Ὁ Ἱερός Ναός κτίστηκε ἀπό τήν Παναγίωτα καί τήν Μαρία Τσογκαρή, μέλη τοῦ Ἱεραποστολικοῦ Συνδέσμου Ἁγίου Κοσμά τοῦ Αἰτωλοῦ (Θεσσαλονίκης) ἐπί Ἀρχιερατείας τοῦ Γκάνας Παντελεήμονος (νῦν Μητροπολίτη Ἀντινόης). Μετά τό πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Σεβασμιώτατος συναντήθηκε μέ τό ἐκκλησιαστικό συμβούλιο καί ἀκολούθως διένειμε συσσίτιο σέ ὅλο τό ἐκκλησίασμα καί γλυκά στά μικρά παιδιά. Τό συσσίτιο πρόσφερε ἡ κ. Ἄντρη Μαραγκοῦ, πού

ἐργάζεται στήν Γκάνα γιά μεγάλη Βελγική ἐταιρία πού κατασκευάζει τό δίκτυο ὑδρεύσεως τῆς χώρας. Τό ἀπόγευμα ὁ Σεβασμιώτατος μέ τίς εὐχές καί τίς εὐλογίες τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πάπα καί Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας καί πάσης Ἀφρικῆς κ.κ. Θεοδώρου Β' ἀναχώρησε γιά τήν Βόρεια Γκάνα προκειμένου νά ἐπισκεφθῆ τίς ἐνορίες πού βρίσκονται κοντά στά σύνορα μέ τό Μάλι καί τήν Μπουρκίνα Φάσο.

Ἀπό τό Δελτίο Τύπου τῆς Ἱ. Μ. Ἄκκρας

Ὁ Σεβασμιώτατος παισιωμένος ἀπό ἰθαγενεῖς κληρικούς συνομιλεῖ μέ τούς μαθητές καί τούς δασκάλους τούς γιά τίς ἀνάγκες καί τά προβλήματά τους καί εὐχεται γιά τήν πρόοδο καί προκοπή τους.

**Ὁ Μακαριστός
Μητροπολί-
της Κεντρώας
Ἀφρικῆς κυρός
Τιμόθεος.**

Ἀνταποκρίσεις ἀπό τό Κονγκο τῆς Ἀφρικῆς

**Σεβ. Μητροπολίτου
Πενταπόλεως κ. Ἰγνατίου**

Μνημεῖο στήν Κινσάσα γιά τόν Μακα- ριστό Μητροπολίτη Κεντρώας Ἀφρικῆς κυρό ΤΙΜΟΘΕΟ.

Ὁ ἀείμνηστος ἱεράρχης κυρός Τιμόθεος Κοντο-
μέρκος ἐποίμανε μέ ἱεραποστολικόν ζῆλον τήν Ἱ.
Μητρόπολιν Κεντρώας Ἀφρικῆς ἄλλιστα παρά
τήν ταλαιπωρία τῆς ἀναπηρίας του. Ἐνίσχυε δέ
κάθε ἱεραποστολική προσπάθεια στήν Μητροπολι-
τική περιοχή τῆς εὐθύνης του.

Εἶχε πόθον καί τόν ἐξέφρασε στούς συνεργούς
του ὅταν ἀποθάνῃ νά ἐνταφιασθῇ στόν αὐλεῖο
χώρο τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου Kinshasa.

Συνέβη ὅμως νά κοιμηθῇ στήν Ἀθήνα καί ἐτάφη
ἐκεῖ.

Ὅταν ἐνημερώθηκε ὁ διάδοχός του στόν ἐπισκο-
πικό θρόνο γιά τόν πόθον τοῦ ἀνδρός, ἐκίνησε κάθε
ἀπαραίτητη διαδικασία καί μεταφέρθηκαν τά ὄστα
του καί μέ σύμφωνη γνώμη τῆς πλειονοψηφίας τῶν
μελῶν τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος τῆς Kinshasa ἐτο-
ποθετήθηκαν εἰς τόν ἐμπρός τοῦ Ἱ. Ναοῦ τοῦ Ἁγίου
Νικολάου χώρο, κάτω ἀπό τό ὠραῖο μνημεῖο, πού μέ
ἐπιμέλεια ἐγκατέστησε ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς
Κοινότητος κ. Γεράσιμος Ντούνης.

Τήν ἐπιμνημόσυνη δέησι («τρισάγιον») ἐτέλεσε ὁ Σεβ.
Μητροπολίτης Κεντρώας Ἀφρικῆς κ. ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ καί
ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος ἀπεκάλυψε τό μνημεῖο καί
ἐξεφώνησε ἐνδιαφέροντα ἐπιμνημόσυνο λόγο.

Ἐκείνη ἀκριβῶς τήν στιγμή γύρω ἀπό τόν ἥλιο
(11.30 π.μ.) σχηματίστηκε ἕνας φωτοστέφανος

στρογγυλός, πού οἱ πρῶτοι πού τόν εἶδαν μέ ἔκ-
φρασι καί φωνή ἔδειξαν τήν ἀπορία καί τόν θαυμα-
σμό τους. Ὅλων ἡ προσοχή ἦταν στήν ὁμιλία τοῦ
Προέδρου καί περισσότερο τά βλέμματα παρατη-
ροῦσαν τό καταπληκτικό φαινόμενο.

«Φυσικό φαινόμενο», θά πῆτε. Μάλιστα. Ὅμως οἱ
μεγαλύτεροι κατά τήν ἡλικία γεννημένοι ἐδῶ, ὁμο-
λογοῦσαν ὅτι δέν ξαναεἶδαν αὐτό τό φυσικό φαινό-
μενο. Προσωπικά ὁ ἴδιος τό ξαναεἶδα, πρῖν ἀπό 26
χρόνια στήν Kananga τῆς Ἀφρικῆς.

Ὅλοι συμφωνοῦσαν ὅτι αὐτό τό σπανιώτατο φυ-
σικό φαινόμενο, ἀκριβῶς κατά τήν τέλεσι τοῦ «τρισ-
αγίου» (μέ τήν λῆξι τῆς τελετῆς ἐξαφανίστηκε καί τό
θέαμα), πάνω ἀκριβῶς ἀπό τά κεφάλια ἐκείνων πού
τιμοῦσαν τόν ἀείμνηστο ἱεράρχη, πρέπει νά εἶχε κά-
ποιο νόημα, συμβολισμό καί μήνυμα!

**Ὁ φωτογραφικός φακός κατέ-
γραψε τό θαυμαστό φαινόμενο.**

Ο Ίερός Ναός τής Μεταμορφώσεως του Σωτήρος και του Αγίου Χαλαάμπους οικοδομείται με γοργούς ρυθμούς και πολύ σύντομα θά είναι έτοιμος.

MUKANYA KALAMBA

-Πώπω παιδομάνι! Έντυπωσιαστήκαμε. Είχα ακούσει, άλλ' αυτό πού έβλεπαν τά μάτια μας τώρα! ...

Ήταν 1.8.2011, όταν έπισκεφτήκαμε τόν τόπο γιά μία άναγνώρισι του χωριού, του δρόμου πού οδηγεί στό χωριό, τούς πάνω από 400 βαπτισμένους Όρθοδόξους χωρικούς, τόν χώρο, όπου θά κτίζαμε τήν Έκκλησία,...

Φύγαμε συγκινημένοι γιά νά έπιστρέψουμε σύντομα.

***

Σ' ένα χωριό τής Λάρισας ιεράτευε ένας σεμνός κληρικός, πολύτεκνος μέ καλή φήμη.

Κοιμήθηκε γιά πάντα πολύ νωρίς. Άφησε πίσω του λυπημένους τούς ένορίτες του και, βέβαια, τήν σεμνή πρεσβυτέρα του και τά πολλά μικρά παιδιά του.

Πέρασαν χρόνια. Μετώκησε ή οικογένεια στήν Άθήνα. Μεγάλωσαν τά όρφανά. Σπούδασαν, πρόκοψαν, διορίστηκαν... ή μνήμη του εύλαβους κληρικού και πατέρα τους ήταν δυνατή στή διάνοιά τους.

Κάποτε πήραν όλοι μαζί τήν απόφασί τους νά χτίσουν στήν άφρικανική γή ένα Ναό σέ τιμή και δόξα του Κυρίου Ίησού και νά τόν ονομάσουν «Μεταμόρφωσι του Σωτήρος», πού νά τούς θυμίζει και τόν άειμνηστο παπά-Σωτήρη, τόν πατέρα τους. Άναζήτησαν και βρήκαν τόν συνεργάτη του παπά Σωτήρη, τόν (τότε) ιεροκήρυκα τής Μητροπόλεως Λαρίσης, πού έπισκέπτονταν τό χωριό τους και αγαπούσε τόν πατέρα τους. Ένημέρωσαν τόν Έπίσκοπο γιά τήν σκέψι, απόφασί τους και κατέθεσαν

τό άπαραίτητο ποσόν.

Και... υπάρχουν, τάχα, τυχαία στόν κόσμο; Ό Θεός τά κατευθύνει όλα, ό λ α!

5 Αύγούστου. Έσπερινός τής έορτής τής Μεταμορφώσεως του Σωτήρος, ό Έπίσκοπος, πού κατευθύνει τήν Ίεραποστολή τής περιοχής, χωρίς νά τόχη προγραμματίσει, έκαμε τήν θεμελίωσι του Ναού του Σωτήρος Χριστού.

Ο π. Χριστοφόρος Μυτιλήνης πού έπισκέφθηκε τήν περιοχή βρέθηκε άνάμεσα στό παιδομάνι και έδωσε και πήρε χαρά.

Όμαδικές βαπτίσεις στο ποτάμι της περιοχής Νκάνκα 149 μικρών και μεγάλων.

Στους νεοφώτιστους μίλησε συγκινημένος ο γέρον Έπίσκοπος και τους άπηύθυνε συμβουλές και εύχές στην αρχή της νέας τους έν Χριστώ ζωής.

Τά έργα προχώρησαν μέ ρυθμό άπίθανο γιά τά έδω δεδομένα. Μεγάλος ό Ναός. 23X12 μ. Μέ δύο δωμάτια βοηθητικά, μέ βαπτιστήριο, μέ βεράντα σέ σχήμα Γ και μήκος 30 μ. και πλάτος 3,5 μ. κλπ. έξοδα περισσότερα άπό τά προβλεπόμενα. Άλλά έχει ό Θεός! Προσφέρθηκε σεμνός κληρικός άπό τήν Βόρεια Έλλάδα μέ ιεραποστολικά ένδιαφέροντα και προσέφερε 28000 εύρώ και όλοκληρώθηκε τό έργο, μέ προσθήκη μάλιστα παρεκκλησίου εϊς τιμήν του Άγίου ένδόξου Ίερομάρτυρος Χαράλάμπους. Και σύντομα θά έχουμε νεώτερα γιά τά Θυρανοιξια και τήν πρώτη Θεία Λειτουργία! Θά επανέλθουμε μέ φωτογραφίες. "Άς γράψουμε όμως και κάτι άκόμη" ποιός ξέρει; "Ίσως κάποιες ψυχές...!"

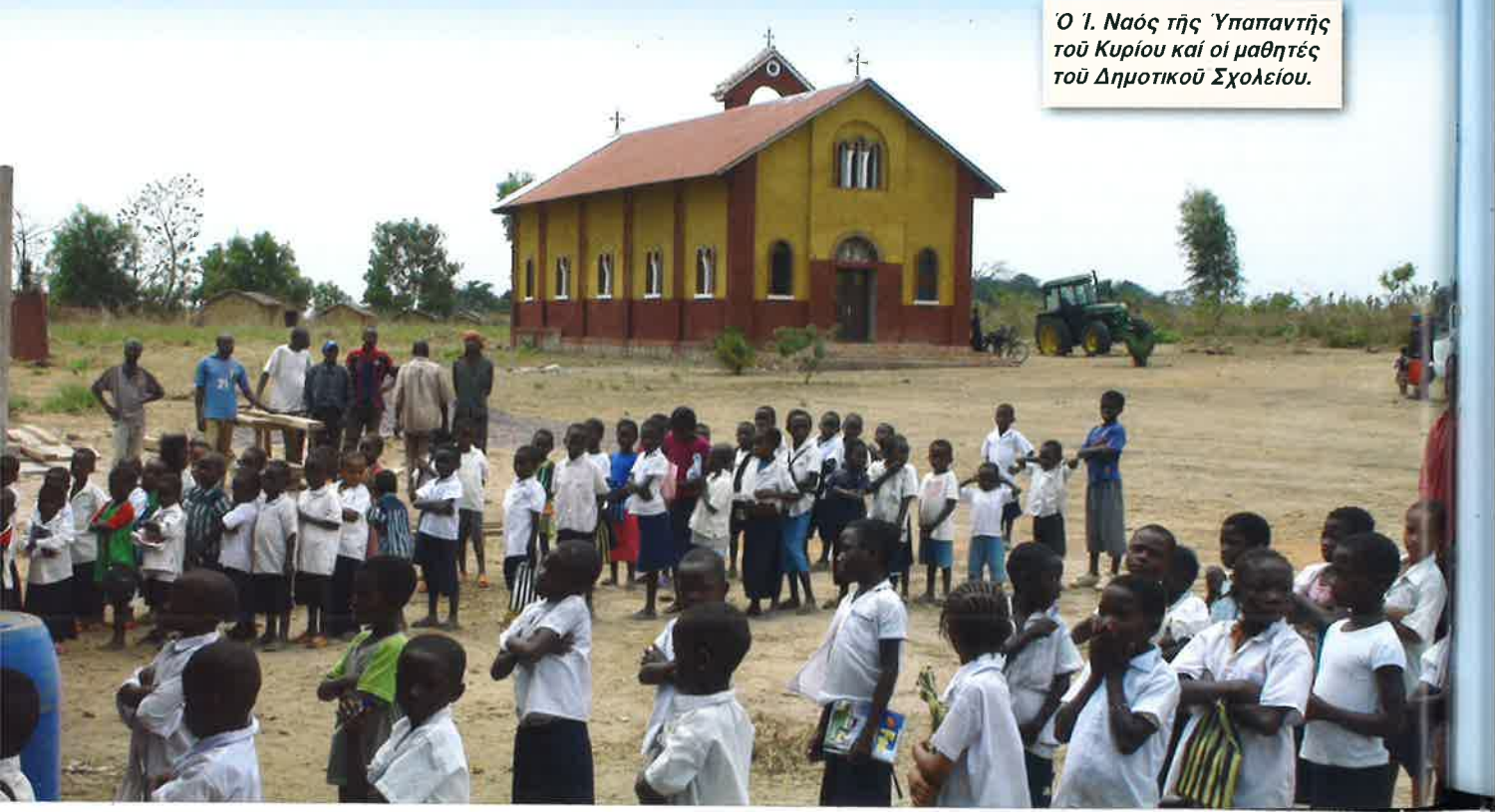
Έπανειλημμένως έπισκέφθηκα τόν χώρο τής ανεγέρσεως του Ναού.

Πάντοτε έβρισκα δυσεξαριθμητο πλήθος παιδιών νά παρακολουθούν τά οικοδομικά έργα και νά συντρέχουν σ' αυτά.

Μόνον. όταν άρχισαν νά λειτουργούν τά Σχολεία, τά μεγαλούτσικα παιδιά τά έβρισκα νά πεζοπορούν στό μακρινό δρόμο πρός (ή άπό) τό Δημοτικό Σχολείο και μέ χαιρετούσαν μέ άνυψωμένα τά χέρια τους και άλαλαγμούς. Έκπαίδευσις-τυράγνια! Άπόσταση κάπου 8 χιλιόμετρα μέ καυστικό ήλιο ή πορεία ή μέ άσταμάτητη βροχή!..

Και πάντοτε σκεπτόμouνα και προσευχόμεuνα: "Άν μπορούσαμε νά τους χτίζαμε ένα Δημοτικό (τουλάχιστον) Σχολείο!"

Ό Ί. Ναός τής Ύπαπαντής του Κυρίου και οι μαθητές του Δημοτικού Σχολείου.

-Τώρα ... μέ την οικονομική κρίσι!

Ἡ πίστις εἶναι ἡ πιό δυνατή δύναμις στόν κόσμο.
Εἶναι θαυματουργή. Βρές μου πιστόν καί σου δίνω
τό Σχολεῖο σέ 3 μῆνες!

ΝΚΑΝΚΑ

Στόν χώρο τῆς φάρμας τῆς Ἱ. Μητροπόλεως
Κεντρῶας Ἀφρικῆς (110 ἐκτάρια), όπου μέ δαπά-
νες τῆς εὐσεβούς καί φίλης τῆς Ἱεραποστολῆς
κ. Μοιράννας Γεράκη (ἀπό τήν Κεφαλλονιά) ἐκτί-
σθηκε ὁ χαριτωμένος Ἱ. Ναός τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ
Κυρίου Ἱ. Χριστοῦ, ἐγινε μεγάλο πανηγύρι ἀπό ἀν-
θρώπους καί ἀγγέλους.

Κατηχούμενοι ὑπῆρχαν πολλοί. Βαπτισμένοι Ὁρ-
θόδοξοι, ὄχι περισσότεροι ἀπό... δύο!

Ὅμως τήν 1η Ὀκτωβρίου 2011 γέμισε τό ποτα-
μάκι τῆς περιοχῆς ἀπό «πρός τό βάπτισμα εὐτρεπι-
ζομένους» καί ὁ Ἱ. Ναός τῆς Ὑπαπαντῆς ἀπό 149
νεοφωτιστούς, μικρούς καί μεγάλους. Χαρούμενες
φωνές καί ὕμνους (ἀκόμη καί ἀπό τόν 3χρονο πιτσι-
ρίκο Ἰγνάτιο, πού ἔψαλλε στά γαλλικά ἀπταιστώσ!
Ἐκκλησιαστικά τροπάρια (ἀπίθανος μικρός!)

Σ' αὐτά τά ἁγιασμένα στά ἀφρικανικά νερά μέλη
τῆς νέας Ἐκκλησίας τῆς Νκάνκα μίλησε συγκινη-
μένος ὁ γέρων Ἐπίσκοπος καί τούς ἀπηύθυνε
συμβουλές καί εὐχές στήν ἀρχή τῆς νέας τους ἐν
Χριστῷ ζωῆς.

Καί τό Σχολεῖο ἔτοιμο!

Ἦταν ἡμέρα Τετάρτη (5.9.2007), ὅταν, κάτω
ἀπό τήν σκιά εὐσκιόφυλλων ἀφρικανικῶν δένδρων
στήν Νκάνκα, μέ τόν φίλο καί συνεργάτη μας Πρόε-
δρο τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος κ. Σοφιάδη καί, ἀπό
τό ἄλλο μέρος, τούς προϋχόντες τῆς περιοχῆς
συζητούσαμε καί, τελικῶς, «κλείσαμε» τήν ἀγορά
1100 στρεμμάτων γῆς γιά καλλιέργειες κλπ.

Τότε μέ τόν Συνεργάτη μου δώσαμε καί μία ὑπό-
σχεσι' νά χτίσουμε Δημοτικό Σχολεῖο γιά τά παιδιά
τῆς περιοχῆς, πού κάνουν, ὅταν μποροῦν νά κά-
νουν, δρόμο ἀπό μιάμιση ὥς δύο ὥρες πεζοπορία
- ὑπό καυστικό ἥλιο ἢ βροχή - μέχρι νά φθάσουν
στό Σχολεῖο τους κι ἐκεῖ νά παρακολουθήσουν τό
μάθημά τους ὄρθια ἢ καθήμενα κατάχαμα, καί νά
πάρουν τόν ἴδιο δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς, φθάνον-
τας στίς καλύβες τους κατάκοπα.

Ἡ ὑπόσχεσις ἐγινε δεκτῆ μέ ἐνθουσιώδεις
κραυγές καί χειροκροτήματα ἀπό τούς παρευρι-
σκομένους, ἀπρόσκλητους, ἐνδιαφερομένους καί
περιέργους.

Πέρασαν τρία χρόνια. Χτίστηκε ὁ Ναός τῆς Ὑπα-
παντῆς. Παρουσιάστηκε τό εὐσεβές ζευγάρι Αἰμι-
λίας καί Χρήστου Γιαζιογλου ἀπό τήν Λάρισα μέ
χρηματική προσφορά τῶν ἀπαραιτήτων (εὐλογη-

*Τά καλότυχα παιδιά τοῦ δάσους
εἶναι δεκτικά στήν ἐκπαίδευσί τους
ὥστε νά ἀποβούν σωστοί χριστι-
ανοί καί χρηστοί πολῖτες γιά καλό
δικό τους καί τοῦ τόπου τους.*

μένη προσφορά μέ θυσία!) στίς 2.6.2011, Πέμπτη
τῆς Ἀναλήψεως ἐγινε ἡ θεμελίωσις τοῦ Σχολείου
καί - «λάχα, λάχα» γιά νά προφθάσουμε - Ὀκτώ-
βριο ἐγινε ὁ ἁγιασμός, ἀνοιξε τό Σχολεῖο καί
λειτουργεῖ μέ τίς 3 πρώτες τάξεις του καί ...135
μαθητές καί μαθήτριες!

Γεμίζει κάθε μέρα ἡ εὐρύχωρη αὐλή ἀπό παιδο-
μάνι μέ μπλέ καί ἄσπρο, τρεχαλητά, χαρούμενες
φωνές, γεμάτες ζωῆ καί ἀνέμελη παιδική ἀθωό-
τητα.

Τρεῖς δάσκαλοι, Ὁρθόδοξοι, ἐπιμελοῦνται τῆς
παιδείας σ' αὐτό τό Σχολεῖο.

Ὅλοι περιμένουμε τήν θεαματική πρόοδο τῶν
μαθητῶν(-τριῶν) στήν μάθησι, τήν κατήχησι καί
τό ἦθος αὐτῶν τῶν καλότυχων παιδιῶν τοῦ δά-
σους.

Κανάνγκα: Λαμπρά πανηγυρις του Ἁγίου Ἀνδρέου

Ὁ ἐπιβλητικός Ἱ. Ναός τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου στήν Κανάνγκα καί τά πανηγυρίζοντα πλήθη πού ἔχουν κατακλύσει τούς γύρω χώρους.

Τό ἐσωτερικό τοῦ νέου Ἱ. Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου κατάμεστο ἀπό πιστούς κατά τήν ἡμέρα τῆς μνήμης του.

Ἡ ἐξοδος τῆς Ἱερᾶς Λιτανείας ἀπό τό Ναό μετά τό πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας.

Πλάϊ στο Ναό οι ταπεινοί τάφοι των δύο μεγάλων Ίεραποστόλων του π. Χρυσσοτόμου Παπασαραντόπουλου που πρώτος κήρυξε εκεί τον Χριστό και του π. Χαρίτωνος Πνευματικάκι που χτύπησε δυνατά τις καμπάνες και έδραϊωσε την Όρθοδοξία στή γύρω περιοχή. Τώρα οι ψυχές τους από τον ούρανό άγάλλονται για τό φούντωμα τής Θείας σποράς στο γεώργιον του Θεού.

KASANKULU:

Ό Ίερός Ναός του Άγιου Ίωάννου του Χρυσσοτόμου, που χτίζεται μέ δαπάνες του δραστηρίου Ίεραποστολικού Συλλόγου «ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ», βρίσκεται στό στάδιο των τελειωμάτων του.

ΕΊναι κομψός και άνετος, λει-

τουργικός Ναός, που λαμπρύνει τήν αύλή του Ίεραποστολικού χώρου, όπου από διετίας ήδη λειτουργεί δημοτικό Σχολείο, μέ τίς τέσσαρες πρώτες τάξεις του και 174 μαθητές και μαθήτριες, που επίσης άνήγειρε ό Ίεραποστολικός Σύλλογος «ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ» και αφιερώθηκε στήν μνήμη του άειμνήστου πρώτου ιεραποστόλου στήν Άφρική π.Χρυσσοτόμου Παπασαραντοπούλου.

Ή ιερή εικόνα του Πρωτοκλήτου των Αποστόλων λιτανεύεται περίξ του Ί. Ναού από τον Σεβ. Μητροπολίτη Πενταπόλεως κ. Ίγνάτιο και τον ιερό κληρό, ενώ ό πιστός λάς ακολουθει σέ κλίμα κατανύξεως και συγκινήσεως.

Ό άνεγειρόμενος Ί. Ναός του Άγιου Ίωάννου του Χρυσσοτόμου.

Τό «πάθημα» του Βαγγέλη

Είναι πολύ στενοχωρημένος ο Βαγγέλης. Φυσάει και ξεφυσάει και δέν παρηγοριέται.

Πώς τόπαθε αυτό σήμερα;

Πώς και τί περιμένοντας τον Δεσπότη, πού τις μέρες αυτές ήρθε απ' την Άφρική για λίγο καιρό, είχε κάνει τό κουμάντο του, και τελευταία στιγμή, νά τό πάθη αυτό...!

Άπαρηγόρητος!

Φυσάει και ξεφυσάει, χτυπιέται, πάει νά κλάψη.

-Τί συμβαίνει, βρέ Βαγγελάκο; Τόν ρωτάει ο καλός στρατοδίκης, πού συχνά έρχεται στό ίδρυμα και του κάνει παρέα τόν ξυρίζει, τόν βάζει στό καρτσάκι του και του κάνει περίπατο, του παραστέκεται στίς ανάγκες του... Δέν είναι συγγενής του Βαγγέλη ο στρατοδίκης. Τόν γνώρισε πριν από χρόνια στόν πόνο του. Πάνω από 40 χρόνια παράλυτο, τουλειψαν και οι συγγενείς τελευταία,...και τόν πόνεσε ο χριστιανός στρατοδίκης, στρατηγός εν αποστρατεία τώρα, και, κάνει πώς κάνει, βρίσκει χρόνο και υπηρετεί αυτόν τόν άνθρωπο του Θεού, πού ποτέ δέν γόγγυσε μέ τήν δοκιμασία του και περνάει όλο τό χρόνο του μέ αναγνώσματα θρησκευτικά και μέ προσευχή.

Είπε, λοιπόν, τό πρόβλημά του ο κατάκοιτος νά ξαλαφρώση, αν γινόταν

-«Μά, ήρθε ο Δεσπότης από τήν Άφρική, μέ επισκέφτηκε, κι εγώ από άπροσεξία μου νά του δώσω μόνο 200 ευρώ! Και ενώ τά είχα έτοιμάσει νά του δώσω 1000 ευρώ! Κι ο Δεσπότης φεύγει σέ λίγες ώρες ... Πάω νά σκάσω, πώς τόπαθα αυτό. Έκείνος

μία ζωή στήν Άφρική για τόν Χριστό και τούς αδελφούς του Χριστού, στήν ξενητεία, μέ στερήσεις, ... κι' εγώ εδώ στό κρεβάτι μου, στήν ήσυχία μου, νά κάνω τέτοιο λάθος! Ξαναφύσηξε δυνατότερα, άπαρηγόρητα. Κύτταξε στό χέρι του τά λεφτά τ' νά τά κάνει; Έφυγε ο Δεσπότης. Έχασε τήν εύκαιρία. Κι' αυτός, τόσες οικονομίες από τήν σύνταξη του ΟΓΑ. Και τώρα... τί λάθος άπροσεξία αυτό; «Τί έπαθα» λέει και ξαναλέει και, όσο πού δέν κλαίει.

-Βαγγελάκο, (είναι πάνω από 60 «ο Βαγγελάκος») μή στενοχωριέσαι, τό λάθος διορθώνεται τηλεφωνώ στόν αδελφό μου, πάει τώρα τόν Δεσπότη στό σταθμό, του δίνει τήν προσφορά σου για τήν Ίεραποστολή και ύστερα του τά δίνουμε του αδελφού μου. Που είναι το πρόβλημα;

- Γίνεται αυτό, στρατηγέ μου;

-Αν γίνεται!;

Βγάζει ο στρατοδίκης τό κινητό τηλέφωνο από τήν τσέπη του, επικοινωνεί μέ τόν αδελφό του (έμπορο στήν αγορά τής πόλεως). Τακτοποιήθηκε τό «πρόβλημα». Ανάπνευσε ο Βαγγελάκος.

-Στρατηγέ μου, όλα τά καταφέρνεις! Σ' ευχαριστώ. Έφυγε τό βάρος από μέσα μου!

*****

Ά, ρέ «Βαγγελάκο», σε θαυμάζω. Σε ζηλεύω. Πόσο μεγάλος είσαι! Πόσους πλούσιους και μεγαλόσημους από μäs θά καταδικάσης μία μέρα εκείνη τή Μεγάλη μέρα, όταν ο Κύριος Ίησους θά κόμη κρίσι δίκαιη ο λ ω ν τών ανθρώπων. Εκείνος, πού παρατήρησε πώς έβαλε τά δύο λεπτά της ή χήρα και φτωχή τής Ίερουσαλήμ και έβρει πολύ καλά τούς «Βαγγελάκους» του κόσμου!

Αυτά τά Άφρικανό-πouλα πού τά νοιάζεται ή Όρθόδοξος Ίεραποστολή, περιμένουν τήν αγάπη μας. Θέλουν νά στηριχθούν σέ μία νέα ζωή μέ ελπίδα για λύτρωση από τά υλικά και πνευματικά δεινά.

«*Η Τιβεριάδα*» τής *Άφρικής μικρή* αλλά *πανέμορφη λίμνη*.

Η ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ ΣΤΟ CONGO

Η Ορθόδοξος Ίεραποστολή παρουσιάζει και ως έργο μοναχών που έλαβαν αυτήν την άποστολή ή την κλίσι και ίδρυσαν Μοναστήρια στους διάφορους τόπους της άποστολικής διακονίας τους, ιεραποστολικά κέντρα, πνευματικά καταφύγια, εργαστήρια προσευχής, πρότυπα εκκλησιαστικής ζωής. Έτσι γνώρισαν τον Χριστιανισμό, αλλά και έτσι βιώνουν τώρα την Όρθοδοξία και την πίστι όλοι οι σλαβικοί λαοί. Άλλωστε πολυάριθμα Μοναστήρια καθοδηγούν σήμερα την πνευματική ζωή στην Ελλάδα και την Κύπρο. Είναι τό άλας της Έκκλησίας, ή όπως έλεγε ένας γέροντας: «Όρθόδοξος Έκκλησία χωρίς Μοναστήρια είναι έθνος χωρίς στρατό.»

Η Άφρική είναι ή γενέτειρα του Μοναχισμού, στην Αίγυπτο πρωτοανθίζει. Πως λοιπόν θα ήταν δυνατόν μία Άφρικανική Όρθόδοξος Έπισκοπή νά μήν έχη ένα Μοναστήρι; άλλωστε ένα καταστατικό - πρότα-

σις - για ίδρυσι Ίεράς Μονής στην Άφρική, πού συνέταξε ο Σεβ. Μητροπολίτης Κεντρώας, ο Έπίσκοπος Κατάγκας και ο γράφων, βρίσκεται στά χέρια του σεβαστού μας Πατριάρχου προς επικύρωση.

Ένω μέ κατείχαν οι παραπάνω σκέψεις και είχα αυτή την έγνοια, μάς «έπισκέφθηκε» πριν ένα χρόνο ο Άγιος Ίωάννης ο Θεολόγος:

Ένα τηλεφώνημα από την Άμερική. Ήταν ή κυρία Θεολογία, πνευματικό παιδί του π.Χαρίτωνος. Μέ καλούσε άκριβώς την παραμονή της έορτής του Άγιου Ίωάννου του Θεολόγου στό Μονύδριο του όποιου (στην Κερασιά του Άγιου Όρους) κατοικώ τά τελευταία 26 χρόνια.

Μου ζητούσε νά την βοηθήσω νά εκπληρώση την επιθυμία της νά κτίση στην Έπισκοπή μας Ίερό Ναό ή και Ίερά Μονή προς τιμήν του Άγιου Ίωάννου του Θεολόγου εις μνημόσυνόν αιώνιο του υιού της Ίωάννη πού έφυγε πρόωρα. Γνωρίζοντας τον

Τά σχέδια του μοναστηριακού συγκροτήματος.

Ό άγιασμός για την θεμελίωσι τής Ίεράς Μονής του Αγίου Ίωάννου του Θεολόγου.

Οι εργασίες οικοδομήσεως προχωρούν έντατικά, ώστε γρήγορα νά ανθίσουν εκεί πνευματικοί καρποί. Ο Θεός ἄς εὐλογή τὴν μεγάλη εὐεργέτιδα καὶ ὄλους τοὺς κοπιῶντες γιὰ νά φθάση σὲ πέρας αὐτὸ τὸ σπουδαῖο ἔργο.

Τὸ συνεργεῖο τῶν μαστόρων καὶ εργατῶν μὲ τὸν ἀρχιτέκτονα π.Θεολόγο.

θαυμαστό τρόπο πού ἐνεργεῖ ὁ Ἅγιός μας δέν τὰ θεώρησα ὅλα αὐτὰ συμπτώσεις.

Τόν Ὀκτώβριο τοῦ 2010, πηγαίνοντας στό Congo, προσπάθησα νά πραγματοποιήσω αὐτὴ τὴν παράκλησι καὶ ἐπιθυμία μας. Θεώρησα γι' αὐτὸ κατάλληλο τόπο τὸ Dolisie πού ἔχει ἀρκετὸ ὑψόμετρο, οἱ θερμοκρασίες κυμαίνονται ἀπὸ 20 °C - 30 °C καὶ ἔχει σχετικὰ ἐλάχιστη ὑγρασία. Ἐκεῖ, ἀπὸ τὸ ἀεροπλάνο, ὅταν ἀπογειώνεται ἐγκαταλείποντας τὸ ἀεροδρόμιο μὲ ἀνατολικὴ κατεύθυνσι, παρατήρησα μία μικρὴ λίμνη στεφανωμένη μὲ πλούσια βλάστησι, μόλις ἐνάμισι χιλιόμετρο πίσω ἀπὸ τὴν πολυάνθρωπη συνοικία Taiti. Πῆγα κατόπιν καὶ περπάτησα τὸ μέρος ὁλόγυρα στὴ Λίμνη.

Ἐπρεπε νά δώσουμε στὸν Ἅγιο Ἰωάννη ἕναν ὁμοιοτρόπο πού θά θυμίζη τὴν πατρίδα του τὴν Τιβεριάδα.

Τὸ ἐπόμενο βῆμα ἔγινε μὲ τὸν ἐφημέριο τοῦ Dolisie καὶ τὸν πρόεδρο τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ συμβουλίου, πού εἶναι νομικός. Μετὰ ἀπὸ πολὺμηνες διαδικασίες ἀγοράσαμε γύρω ἀπὸ τὴν «Τιβεριάδα»

130 στρέμματα γῆς πού τὸ μεγαλύτερο τμῆμα τῆς βρίσκεται νότια τῆς λίμνης. Γιὰ τὴν δωρεὰ καὶ τὸν σκοπὸ τῆς (καθὼς καὶ γιὰ τὴν ἐξέλιξι τοῦ θέματος ἀργότερα) ἐνημερώθηκε καὶ ἔδωσε τὴν εὐλογία τοῦ ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης μας, ὑπεύθυνος πνευματικός πατέρας τῆς Ἐπισκοπῆς μας, κατὰ τὴν συνάντησί μας τὰ Χριστούγεννα τοῦ 2010.

Ἀκολούθως στό Ἅγιον Ὄρος, στό κελλί τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ετοίμασα τὰ σχέδια τοῦ Μοναστηριοῦ του πού ἐνέκρινε ἀργότερα τὸ πολεοδομικὸ γραφεῖο τοῦ Dolisie.

Ἐνα πλάτωμα, δέκα μέτρα ψηλότερα ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια τῆς λίμνης καὶ τριάντα μέτρα ἀπὸ τὴν νότια ὄχθη τῆς, κρίθηκε κατάλληλο γιὰ νά ἀναπτυχθοῦν τὰ κτίρια καὶ ὁ Ναός. Μὲ δύο ἐξορμήσεις οἱ πιστοὶ καθάρισαν αὐτὸ τὸ μέρος ἀπὸ τὰ ψηλά ἀφρικανικὰ χόρτα. Ἔτσι ἔχοντας στὰ χέρια μας τὴν ἄδεια οἰκοδομῆς, στίς 17 Ἰουνίου, διαβάζοντας τὸν ἀγιασμό καὶ ψέλλοντας τὸ ἀπολυτίκιο τοῦ Ἁγίου, ἐγκαταστήσαμε τὸ συνεργεῖο ἀποτελούμενο ἀπὸ ὀρθοδόξους κτίστες καὶ ἐργάτες. Προηγήθηκε ἡ χάραξι τοῦ Ναοῦ καὶ τῶν κτιρίων πού κάναμε μὲ τὸν τεχνικό μας. Παράλληλα ἐνεργοποιήσαμε τὸ ἡμιτελὲς τουβλοποιεῖο τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἄρχισαν οἱ νέοι μας τὴν παραγωγή συμπαγῶν παραδοσιακῶν τουβλῶν.

Ἐκτοτε ἀρκετὲς φορές ἐπισκέφθηκα τὸ ἐργοτάξιο αἰσθανόμενος τὴν πνευματικὴ γαλήνη, πού ἤδη ἔχει ἐγκατασταθεῖ ἐκεῖ, καὶ ἀναπαυόμενος ἀπὸ τὴν ὁμορφιά τῆς ἀφρικανικῆς φύσεως, τὴν γαλήνη τοῦ νεροῦ, τὴν ἄγρια καταπράσινη βλάστησι καὶ τὴν δαντέλλα τοῦ ὄρους Mayobe στὸν ὀρίζοντα. Ὅμορφες πινελιές τοῦ Δημιουργοῦ σ' αὐτὸ τὸ ἤρεμο τοπίο εἶναι τ' ἄσπρα καὶ γαλάζια νούφαρα πού κοσμοῦν τὰ βαθύχρωμα νερά τῆς λίμνης. Μὲ ἀγγίξε ἐπίσης ἡ ἐντονη εὐωδία ἀπὸ ἀρκετὰ ἄγρια μικρὰ δενδράκια, ἀνάμεσα στό ἐργοτάξιο καὶ τὴν λίμνη, μὲ ἀρωματικούς ἀνθούς σάν τῆς γαρδένιας. Ἐχουν ἕνα περιεργὸ ὄνομα: Kilembenzaou (ἐρμηνεία: δέν τὸ ξερριζώνει οὔτε ὁ ἐλέφαντας)

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο, λοιπόν, ὑλοποιεῖται σήμερα τὸ ὄραμα τῆς εὐλαβοῦς δωρήτριας, ταυτόχρονα καὶ τὸ θαῦμα τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Τώρα πρέπει καὶ ἐμεῖς νά φυτέψουμε σ' αὐτὸν τὸν τόπο τὰ πνευματικὰ ἄνθη πού θά μεγαλώσουν καὶ θά κοσμοῦν τὸν ἀφρικανικὸ ἀγρὸ τοῦ Κυρίου, πού θά γίνουν «Θεοῦ γέωργιον καὶ Θεοῦ οἰκοδομή» (Α' Κορ. 3,9)

Ἄς δεηθοῦμε καὶ ἐμεῖς, καὶ ἐσεῖς, στὸν Κύριο, γιατί ἀληθῶς «οὔτε ὁ φυτεῦν ἐστί τι οὔτε ὁ ποτίζων, ἀλλ' ὁ αὐξάνων Θεός.» (Α' Κορ. 3,7)

Τῷ δὲ Θεῷ Δόξα.

Ἱερομόναχος Θεολόγος

Στιγμιότυπα από τὰ Σχολεία «Φῶς Ἐθνῶν»,
Δημοτικό καί Γυμνάσιο στό Ντολιζί.

ΕΚΚΛΗΣΙΣ

Γιά τέταρτη χρονιά φέτος θά λειτουργήσῃ τό Σχολεῖο μας «ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ» στό Dolisie.

Ἡ προτροπή γιά τήν ἴδρυσί του ἔγινε ἀπό τόν ἴδιο τόν Μακαριώτατο Πατριάρχη Ἀλεξανδρείας, ὅταν ἐγκαινιάσῃ τό παρακείμενο Ὁρφανοτροφεῖο μας. Κτίσθηκε μέ δωρεές πού συγκεντρώθηκαν ἀπό τόν Σύλλογο «ὁ Πρωτόκλητος» καί τό μεγαλύτερο μέρος τους προέρχεται ἀπό τούς Ὁρθοδόξους τῆς Αὐστραλίας.

Τό Σχολεῖο λειτουργεῖ τό πρωῒ ὡς Δημοτικό καί τό ἀπόγευμα ὡς Γυμνάσιο (λόγω ἀδυναμίας νά οἰκοδομήσουμε τό κτίριο Γυμνασίου-Λυκείου). Παρακολουθοῦν τὰ μαθήματα 330 παιδάκια μαζί μέ τὰ ὄρφανά μας. Ἡ ἐκπαίδευσι προσφέρεται δωρεάν πλὴν ἑνός συμβολικοῦ ποσοῦ πού δίδεται κατά τήν ἐγγραφή. Ἡ λειτουργία του, συμπεριλαμβανομένων τῶν μισθῶν διδασκάλων, καθηγητῶν καί προσωπικοῦ, κοστίζει 10 εὐρώ ἀνά μαθητή τόν μήνα.

Οἱ περισσότεροι μαθητές εἶναι ἄπορα παιδιά πολυτέκνων οικογενειῶν. Ἡ οικονομική κρίσι ἐμποδίζει τούς εὐλαβεῖς χριστιανούς νά συνεχίσουν νά μᾶς βοηθοῦν γιά τήν λειτουργία τοῦ Σχολείου μας. Προσευχόμαστε στόν Κύριο νά παραμείνῃ ἀνοικτό, λαμπάδα φωτεινή γιά τήν κοινωνία τοῦ Congo.

Σᾶς παρακαλοῦμε νά ἀναλάβετε τὰ δίδακτρα ἑνός μικροῦ παιδιοῦ, πού σπουδάζει στήν ἀγκάλῃ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἀρκεῖ ἡ ἀγάπη σας νά ἐκφρασθῇ μέ 120 εὐρώ τόν χρόνο. Γίνεσθε ἔτσι συνεργοί στό ἔργο μας μέσω τοῦ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ», πού ἔχει ἀνοίξει γι' αὐτό τόν σκοπό τόν λογαριασμό: 619/63553212 στήν Ἐμπορική Τράπεζα. Τότε οἱ ἄγγελοι αὐτῶν τῶν μικρῶν παιδιῶν θά συντροφεύσουν τὰ βήματά σας.

Μέ εὐχαριστίες ἐκ βάθους καρδίας

Ἰερομόναχος Θεολόγος

Τά παιδιά, τά πουλιά καί τά
λουλούδια τῆς Ἀφρικής.

“Όσα δέ μου εἶπε...”

Τέλος Μαΐου μέ ἀρχές Αὐγούστου πραγματοποίησα ἕνα ἱεραποστολικό ταξίδι στήν Ἀφρική μέ τόν ἱερομόναχο, ἱεραπόστολο καί φίλο μου π. Θεολόγο, στό χώρο πού δραστηριοποιεῖται τά τελευταῖα ὀκτώ χρόνια. Σ' αὐτά τά χρόνια εἶχα τή «μισή» χαρά (ὅπως ἀποδεικνύεται τώρα) νά συναντιώμαστε, μετά τήν ἐπιστροφή του ἀπό τήν Ἀφρική καί νά μαθαίνω τά νέα του ἀπό τήν Ἱεραποστολή στό Congo Brazzaville. Ἀλλά γιά ποιά νέα λέγω; Ε', ὅσα μποροῦσα νά του βγάλω μέ τό σιγκέλι πού λέμε ἐδῶ στή Λαμία. Παρ' ὅλο πού εἴμαστε φίλοι ἀπό τό στρατό. Πάντα ὀλιγόλογος καί στήν ἀγωνία μου νά μάθω περισσότερα ἀπό τήν ἱεραποστολική του προσφορά, ἀρκετές φορές ἄλλαζε κουβέντα. Δέν ἤθελα κι ἐγώ νά προσκρούσω στήν μετριοφροσύνη του καί τήν ταπεινότητά του.

Ἀλλά νά, πού ὁ Θεός θέλησε νά τόν ἀκολουθήσω στό πρόσφατο ταξίδι του καί νά δῶ καί νά ζήσω γιά 70 ἡμέρες ὅσα ἐκεῖνος δέ μου εἶπε...

Θά ἤθελα λοιπόν νά καταθέσω τή μαρτυρία μου στούς ἀναγνώστες τοῦ περιοδικοῦ «ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ». Στούς συνεργάτες «τῶν μετόπισθεν» γιά νά μή διαστάσουν τώρα πού τά πράγματα εἶναι οικονομικά δύσκολα στήν πατρίδα μας, ἀλλά νά προσφέρουν ἀνεπιφύλαχτα τό «δίλεπτο τῆς χήρας» ἀπό τό ὑστέρημά τους, διότι αὐτό εὐλογεῖται καί πιάνει τόπο στούς ἔχοντας περισσότερη ἀνάγκη ἀδελφούς μας Ἀφρικανούς. Ἀπό τέτοιες προσφορές συγκινεῖται κι ὁ Θεός κι εὐλογεῖ τό σπιτικό μας καί τήν πατρίδα μας.

Εἶδα, λοιπόν, στήν καρδιά τῆς Ἀφρικῆς τήν Ὁρθοδοξία, τόν Ἑλληνισμό καί τόν Πολιτισμό στά δημιουργήματά του. Μέ τούς κόπους του, τήν ὑπομονή του, τήν προσευχή του ἐξαπλώνεται καί στεριώνεται ποιοτικά

ἡ Ὁρθοδοξία.

Ἔχει δημιουργήσει πανέμορφες καί λειτουργικές κτιριακές ἐγκαταστάσεις (ἐδῶ χρησιμοποίησε καί τίς ἀρχιτεκτονικές του σπουδές) στό Dolisie, Pointe-Noire καί φαντάζομαι καί οἱ ναοί σέ Brazzaville καί Nkayi νά εἶναι ἐξ ἴσου λειτουργικοί καί ἐντυπωσιακοί.

Μέ ἄφησε στό Ὁρφανοτροφεῖο «Ἅγιος Εὐστάθιος» τοῦ Dolisie γιά νά ἐπιμεληθῶ τό λαχανόκηπο γιά τίς ἀνάγκες τῶν τριάντα πεντάρφρωνων βαπτισμένων μικρῶν παιδιῶν κι ἐκεῖνος ἔμαθα μετά ἀπό μέρες ὅτι πήγε μακριά στό Impfondo καί ξεκίνησε τίς κατηχήσεις τῶν Πυγμαίων.

«Καλά, εἶπα, οὔτε ἐδῶ δέ μου λέει λεπτομέρειες ἀπό τό πρόγραμμά του»;

Στό διάστημα τῆς παραμονῆς μου στό Ὁρφανοτροφεῖο εἶχα τή χαρά νά δῶ τά ὄρφανά σ' ἕνα λειτουργικά καλαισθητό κτίριο κι ἐκεῖ νά κινοῦνται, νά κοιμοῦνται, νά τρῶνε, ν' ἀπολαμβάνουν τή θαλπωρή, τήν καθαριότητα, τά χάδια, τό χαμόγελο, τή συμβουλή, τήν ὑπόδειξι, τή φροντίδα, τήν περιποίηση, τήν ψυχαγωγία, τή συμπάραστασι τοῦ ἐμπνευστή ἱεραποστόλου καί τῶν συνεργατῶν του, ντόπιων καί ἐπισκεπτῶν ἀπό τήν Ἑλλάδα.

Εἶδα δίπλα στό νεόκτιστο σχολεῖο τῆς Ἱεραποστολῆς «ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ» νά μορφώνονται μαζί μέ ἄλλους τριακόσιους μαθητές, ἀπό τήν εὐρύτερη περιοχή, σέ καθαρές αἶθουσες καί νά καθοδηγοῦνται ἀπό ὀρθόδοξους δασκάλους τόσο στό δημοτικό ὅσο καί στό γυμνάσιο. Ἡ ὕλική καί ἡ πνευματική τροφή στεριώνουν τό δέντρο τῆς Ὁρθοδοξίας καθημερινά.

Ἀπέναντι, στήν Ἐκκλησία τῆς Ἁγίας Εἰρήνης, τά ὄρφανά παρακολουθοῦν τίς λατρευτικές εὐκαιρίες τῆς Ἐκκλησίας μας. Τά ὀρθόδοξα μαυράκια μέσα στίς

*Ἡ Θεία Κοινωνία
στόν Ἱερό Ναό τῆς
Αγ. Εἰρήνης Ντολιζί.*

*Ἡ χορωδία ψάλλει
μελωδικά μέσα στόν
Ἱ. Ναό.*

κόκκινες στολές τους διακονούν στο Ίερό τόν π. Δημήτριο πού καθημερινά έκτελει τά θρησκευτικά του καθήκοντα. Τά μεγαλύτερα παιδιά έχουν εξελιχτεί σέ καλλίφωνους ιεροψάλτες. Στήν άξιοποίησι τής ψαλτικής τέχνης συμβάλλουν Έλληνες, πού κατά καιρούς επισκέπτονται τούς χώρους τής Ίεραποστολής. Επί τών ημερών μου ό π. Άγαθόνικος από τό μοναστήρι του Άγίου Διονυσίου Όλύμπου έκανε μαθήματα βυζαντινής μουσικής και άγιογραφίας. Σπουδαίο πράγμα νά ανακαλύπτονται ταλέντα πού θά στελεχώσουν τίς νεοσύστατες όρθόδοξες ένορίες.

Παρατηρώντας τή συμμετοχή τών πιστών στή Θεία Εύχαριστία, τήν κατάνυξι, τήν όμαδική ψαλμωδία, τήν εύλαβική προσέλευσι γιά τή Θεία Κοινωνία άναρωτιέμαι: Ποίος μπορεί νά άνακόψη αυτό τό ζήλο τών νεοφώπιστων άδελφών μας γυρίζοντας τήν πλάτη στή μικρή οικονομική βοήθεια πού χρειάζονται οι ιεραπόστολοι; Οι καμπάνες τής Όρθοδοξίας χτυπούν κάθε μέρα όλο και σέ περισσότερα χωριά και πόλεις τής Άφρικής.

Όραία ή ιδέα του π. Θεολόγου γιά τή διοργάνωσι του 3ου κατά σειρά Σεμιναρίου τών Όρθοδόξων νέων από διάφορες πόλεις του Congo μέ θέμα: «Η ζωή τών πιστών μέσα στήν Όρθόδοξο Έκκλησία» στο Dolisie, τόν περασμένο Ιούλιο του 2011. Έξήντα νέοι μέ τή φλόγα τής Όρθοδοξίας συμμετείχαν στο Σεμινάριο. Άκουσαν τή φωνή τής Έκκλησίας διά μέσου τών ιεραποστόλων π. Θεολόγου και π. Άγαθόνικου. Ειπώθηκαν οι δικές τους άπορίες. Έγιναν οι άπαραίτητες συζητήσεις. Κατηχήθηκαν, βαπτίστηκαν τέσσερις νέοι.

Γέμισε ή Έκκλησία από ψηλόλιγνους νέους, άκούστηκαν οι ψαλμωδίες τους στα ελληνικά, γαλλικά και

κογκολέζικα. Έψαλαν μέ βυζαντινή μεγαλοπρέπεια οι φοιτητές του Όρθόδοξου Πανεπιστημίου τής Κινσάσα. Άντήχησε τό τεριρέμ από τή χορωδία του Ιωάννη Βαπτιστή (βαπτιστικό όνομα) άριστούχου φοιτητή του Πανεπιστημίου. Παιδιά γεννημένα από όρθόδοξους γονείς στήν Κανάνγκα, όπου πριν από μερικά χρόνια ό π. Χαρίτων Πνευματικός φώναζε: «Χτυπάτε τίς καμπάνες τής Όρθοδοξίας στήν Άφρική». Καί χτύπησαν κι άκουσαν οι τότε ύποψήφιοι πιστοί όρθόδοξοι. Τώρα είδα σ' αυτούς τούς φοιτητές τ' άποτελέσματα τής Χάριτος του Θεού.

Μά είδα και κάτι άλλο. «Έλα, μου είπε ό π. Θεολόγος τίς πρώτες ήμέρες τής παραμονής μας στο Dolisie, νά πάμε έξω από τήν πόλι δίπλα σέ μία μικρή λίμνη νά όριοθετήσουμε τό όρθόδοξο μοναστήρι πού μέ τή Χάρι του Θεού θά γίνη». Στάθηκα λίγο και του λέω: «Καλά και ποιοί θά έγκαταβιώσουν σ' αυτό;»

«Και ύποψήφιοι μοναχοί ύπάρχουν και δωρητές βρέθηκε». Και συνέχισε: «Ένα μοναστήρι προσφέρει ίσολλά στήν Όρθόδοξο Έκκλησία» Πήγαμε και ξαναπήγαμε μετά από λίγες ήμέρες και κάναμε τόν άγιασμό θεμελιώσεως. Στο δρόμο προς τό μοναστήρι περάσαμε από ένα ποτάμι. «Έδώ, μου είπε, έκανα τίς βαπτίσεις πριν κατασκευαστή τό βαφτιστήριο δίπλα στήν Άγία Ειρήνη». Άπόρησα, όταν μου τό είπε. Άπόρησα, γιατί δέν ήμουν συνηθισμένοι ν' άκούω τά πεπραγμένα του. Πριν φύγουμε γιά Έλλάδα, είδαμε τό άνέβασμα-χτίσιμο του μοναστηριού. Δέ χρειάζονται περισσότερα νά πώ. Όλα εν σωπητή, προσευχή και ύπομονή γίνονται.

Κώστας Τσαπάρας
Συν/χος δάσκαλος

Ό π. Άγαθόνικος κάνει μάθημα άγιογραφίας στα παιδιά του Όρφανοτροφείου. Η γιατρός κ. Γκλάντις Καλατζή μεταφράζει στή γαλλική γλώσσα.

Απονομή επαίνων στην σχολική έορτή.

Στό Τσιραζούλου του Μαλάουι ανεγείρεται ὁ Ἱ.Ναός τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου καί Ἱεραποστολικό Κέντρο.

Ὁρθόδοξος Ἱεραποστολή στό Μαλάουι τῆς Ἀφρικῆς.

Μέ τήν Χάρι τῆς Ζωοποιοῦ καί Ἀδιαρέτου Ἁγίας Τριάδος, τίς εὐχές καί τήν μέριμνα τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας καί πάσης Ἀφρικῆς κ.Θεοδώρου Β', τίς εὐλογίες καί τήν συμπαράστασι τοῦ οἰκείου Ποιμενάρχου Σεβ. Μητροπολίτου Ζάμπιας κ.Ἰωακείμ ἐπιτελεῖται Ἱεραποστολικό ἔργο στήν μακρινή χώρα Μαλάουι τῆς Ἀφρικῆς.

Ἱεραπόστολος Κληρικός ἔγγαμος.

Τοῦ Ἱεραποστολικοῦ κλιμακίου στό Μαλάουι προΐσταται ὁ ἔγγαμος Κληρικός ἀπό τήν Μυτιλήνη, διδάσκαλος π. Ἐρμόλαος Ἰατροῦ. Ἔχει μεταβεῖ τά τελευταῖα χρόνια μέ τήν σύζυγό του - Πρεσβυτέρα, ἐκπαιδευτικό (νηπιαγωγό), παρά τούς κινδύνους ἀπό ἀρρώστιες κ.λ.π., μένουσιν μέ τά τέσσερα ἀνήλικα παιδιά τους στή μακρινή αὐτή χώρα. Τόν σεμνό καί ζηλωτῆ Ἱεραπόστολο π.Ἐρμόλαο εἶχαμε τήν χαράνά τόν γνωρίσαμε καί προσωπικά.

Ἄνθισι τῆς Ἱεραποστολῆς.

Ἰδρυσί νέων ἐνοριῶν.

Μέ προσευχή καί συστηματική προσπάθεια πραγματοποιοῦνται κατηχήσεις σέ ἰθαγενεῖς πού ἐπιθυμοῦν τήν Ὁρθοδοξία. Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί εἶναι τώρα περί τούς 1000 σέ διάφορα μέρη τῆς περιοχῆς. Κάθε χρόνο κατηχοῦνται συστηματικά περί τούς 300-400 ἰθαγενεῖς πού βαπτίζονται κατά τίς μεγάλες ἑορτές. Οἱ νεοφώτιστοι αὐτοί ὀρθόδοξοι ἀπαρτίζουν τίς νέες ἐνορίες μέ τούς Ἱερούς Ναοούς πού ἔχουν κτιστεῖ ἢ ὀλοκληρώνονται. Κάθε συμπαράστασι ἀπό τήν Ἑλλάδα ἀποτελεῖ εὐλογία.

Σέ διάφορες περιοχές λειτουργοῦν ἢ ἐτοιμάζονται κτιστοί Ἱεροί Ναοί: Ἁγίου Νεκταρίου, Ἁγίου Γεωργίου, Ἁγίας Ἄννης, Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν, Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου καί Ἁγίου Ἀντύπα, Ἁγίων Ἀποστόλων, Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος.

Ἔχουν χειροτονηθεῖ πέντε ἰθαγενεῖς κληρικοί καί ἐτοιμάζονται καί ἄλλοι. Μέ παρηγοσία καί φόβο Θεοῦ διακονοῦν στό Μέγα αὐτό Μυστήριον τοῦ Ἁγιασμοῦ τῶν ψυχῶν τῶν κατοίκων τῆς περιοχῆς.

Στό Ἱεραποστολικό κλιμάκιο λειτουργεῖ καί Σεμινάριο, ὅπου παρακολουθοῦν θέματα τῆς Ὁρθοδόξου Λατρείας ἱερεῖς, ὑποψήφιοι ἱερεῖς καί κατηχητές.

Ἡ κατά Χριστόν ἀγωγή καί Παιδεία.

Τό ἀγαθό τῆς κατά Χριστόν Παιδείας συνέχει τούς ὑπευθύνους.

Μέ πολλούς κόπους λειτουργεῖ ἑλληνικό ἀπογευματινὸ Σχολεῖο

Ἡ κόγχη τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

στόν Ἱερό Ναό τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου μέ 30 μαθητές, Νηπιαγωγεῖο στόν Ἱ. Ναό τοῦ Ἁγίου Γεωργίου μέ 70 μαθητές, οἱ ὁποῖοι καί σιτίζονται. Ἐπίσης Νηπιαγωγεῖο λειτουργεῖ καί στόν Ἱ. Ναό τῆς Ἁγίας Ἄννης μέ 70 μαθητές καί σέ αὐτούς παρέχεται συσσίτιο. Ὡραία πρωτοβουλία γιά τούς ἐνήλικες εἶναι καί ἡ ὑπαρξη Βιβλιοθήκης μέ ἀναγνωστήριο σέ παρακείμενες αἴθουσες τῶν Ἱερῶν Ναῶν.

Μέ ἐπιτυχία λειτουργεῖ Μεταφραστικό τμήμα ἀπό τά ἀγγλικά στήν τοπική διάλεκτο τιτσέουα γιά ἐκκλησιαστικά λειτουργικά βιβλία καί Τυπογραφεῖο.

Φιλανθρωπική - Κοινωνική προσφορά

Οἱ Ἱεροί Ναοί-Ἐνορίες δροῦν ὡς πνευματικές κυμέλες. Στόν περίβολο δύο Ναῶν ἔχουν ἀνοιχθεῖ πηγάδια, πολύ χρήσιμα γιά τήν περιοχή· πηγές προόδου προγραμματίζονται καί γιά τούς ἄλλους Ἱεροῦς Ναοῦς.

Στόν Ἱ. Ναό τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ὑπάρχει χώρος γιά παροχή πρώτων βοηθειῶν (κλινική) σέ ἀρρώστους. Ἐπίσης λειτουργεῖ μέ ἐπιτυχία καί ἐργαστήριο ραπτικής γιά τίς κυρίες. Οἱ πιστοί μέ τούς ἱερεῖς πραγματοποιοῦν τακτικές ἐπισκέψεις στίς Φυλακές Μουλανζί πρὸς στήριξη καί ἀνακούφιση τῶν τροφίμων. Τό ἱεραποστολικό κλιμάκιο ἀνάλογα μέ τίς δυνατότητες διοργανώνει συσσίτια, διανομή τροφίμων καί ρουχισμοῦ σέ οἰκογένειες πού ἔχουν μεγάλη ἀνάγκη, χορηγεῖ δέ ὑποτροφίες γιά φοίτησι σέ σχολεῖα σέ φτωχά καί μέ ζῆλο γιά τά γράμματα παιδιὰ.

Ὁ Κύριος ἀνοῖξε «ὁδόν σωτηρίας» στό Μαλαούι, ἓνα «Κύριε ἐλέησον» μέ λόγια καί μέ ἔργα ἀποτελεῖ στήριγμα.

Δημήτριος Τσερεγκούνης.

Ὁ π. Ἐρμόλαος Ἰατροῦ μέ ἰθαγενεῖς κληρικούς τελοῦν ὁμαδικές βαπτίσεις.

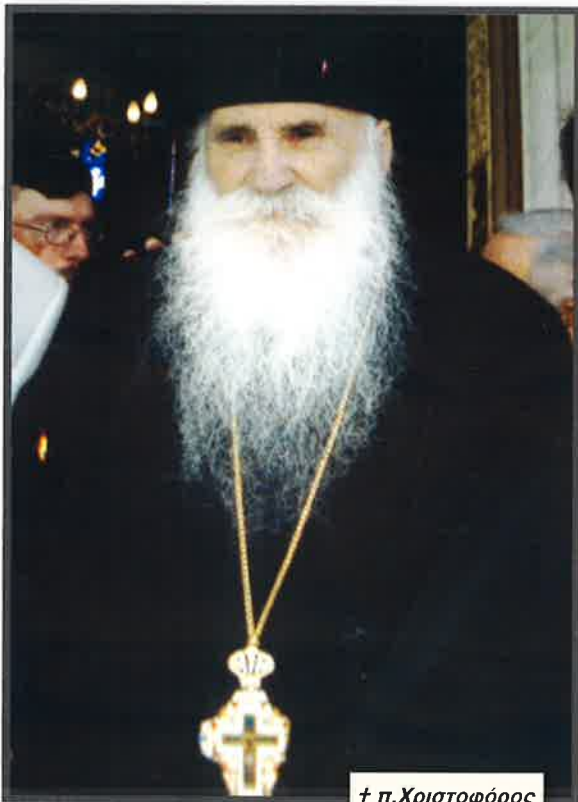
Ὁ Κατηχητής Ἀντώνιος πού χειροτονήθηκε διάκονος στήν ἐνορία Παλόμπε.

Μία ακόμη ένορσία στο Μαλάουι, όπου ο π. Ερμόλαος εργάζεται με ζήλο για την διάδοσι τής Ὁρθοδοξίας.

Ἐκοιμήθη ὁ Ἄρχιμ. π. Χριστοφόρος Καραμανίδης

† π.Χριστοφόρος Καραμανίδης.

Ὁ μακαριστός γέροντας γεννήθηκε τὸ 1929 στὴ Δραπετσώνα. Τὰ παιδικὰ του χρόνια τὰ ἔζησε στὴν Ἡλιούπολη. Ἡ παιδικὴ του ἡλικία ἦταν σκληρὴ λόγω τῆς φτώχειας καὶ τῶν διαφόρων ἐργασιῶν πού ἔκανε γιὰ νὰ βοηθήσῃ τὴν οἰκογένειά του. Διακόνησε ὡς ἱερόπαις στὸν Ἱ.Ν. Ἁγ. Μαρίνης στὸ πλευρό του π. Εὐαγγέλου Χιώτη ἀπὸ τὸν ὁποῖο ἐπηρεάστηκε στὴν μετέπειτα πορεία του.

Ἄν καὶ ὁ ἴδιος ἐπιθυμοῦσε ἐξ ἀρχῆς νὰ μονάσῃ, νυμφεύθηκε κατόπιν πιέσεων τοῦ οἰκογενειακοῦ του περιβάλλοντος, ἐνῶ παράλληλα ἐργαζόταν ὡς νοσηλευτὴς στὸ νοσοκομεῖο «Ἅγιος Σάββας», ὅπου γνωρίστηκε μὲ τὸν μακαριστὸ π. Χρυσόστομο Παπασαραντόπουλο. Ἡ συζυγὸς του πέθανε ἀπὸ ἐπιπλοκές στὸν τοκετὸ καὶ ἐκεῖνος ἀφήνοντας τὴν φροντίδα τῆς κόρης του στὴ μητέρα καὶ τὴν πενθερά του μετέβη ἀρχικὰ στὴν Κρήτη, ὅπου ἐκάρη μοναχὸς καὶ χειροτονήθηκε διάκονος καὶ πρεσβύτερος. Ὑπηρετῆσε τὴν Ἐκκλησία σὲ πολλὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος καὶ στὴ Γερμανία, εἶχε δὲ μεταβεῖ καὶ στὸ Ἅγιον Ὄρος. Στὴ συνέχεια πῆγε στὴν Ἀφρική, ὅπου ὑπηρετῆσε τὴν Ἱεραποστολὴ σὲ Καμπάλα, Κένυα, Ναϊρόμπι, Τανζανία, Νταρές καὶ Σαλάμ ἐπὶ δέκα συναπτά ἔτη. Ἀγάπησε πολὺ τὸ ἔργο τῆς Ἱεραποστολῆς στὴν Ἀφρική ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ π. Χρυσοστόμου Παπασαραντόπουλου, διδάσκοντας, βαπτίζοντας καὶ βοηθώντας τούς

άνθρώπους.

Κατόπιν επέστρεψε στην Ελλάδα, όπου έξι μήνες ως εφημέριος τήν υπαγόμενη στο Πατριαρχείο Ἀλεξανδρείας Ἱερά Μονή Ἁγίου Νεκταρίου Γαργηττοῦ. Ἐκεῖ υπήρξε πόλος ἑλξεως γιά πολλούς ἀνθρώπους, καθώς φρόντιζε μέσω τῆς ἐξομολογήσεως καί μέ κάθε ἐφικτό τρόπο νά ἀπαλύνῃ τόν ἀνθρώπινο πόνο. Παράλληλα, ἀπό τή νέα του θέσι δέν ἔπαψε ποτέ νά ἐνδιαφέρεται γιά τήν Ἱεραποστολή καί νά εὐαισθητοποιῇ καί ἄλλους γιά τίς ἀνάγκες τῆς μαύρης ἠπείρου.

Τά τελευταῖα χρόνια ἡ ὑγεία του ἐπιδεινώθηκε ραγδαῖα καί ἐκοιμήθη τήν 1η Ὀκτωβρίου 2011 σέ ἐκκλησιαστικό γηροκομεῖο τῆς Ἱ. Μ. Νέας Ἰωνίας καί Φιλαδελφείας.

Νά ἔχουμε τήν εὐχή του!

Χάρης Παπαδόπουλος

π. Ἄγγελος Κοζιώρης Πρωτοπρεσβύτερος

**«Καί ὡσπερ ἐπί τῆς γῆς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ σου
λειτουργόν αὐτόν κατέστησας, οὕτω καί ἐν τῷ
οὐρανίῳ σου Θυσιαστήριῳ ἀνάδειξον»**

Πλήρης ἡμερῶν σέ ἡλικία 90 ἐτῶν, στίς 30-10-2011 καί γεμάτος πνευματικῶν καρπῶν ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ ὁ σεβαστός κληρικός π. Ἄγγελος Κοζιώρης.

Ὁ σεβάσμιος ἱερεὺς, πού τήν 20ην Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ. συμπλήρωσε 59 χρόνια ἱερωσύνης καί ἱερατικῆς προσφοράς στήν τοπική κοινωνία-ἐνορία Βραχναϊκῶν Πατρῶν, υπήρξε πνευματικός πατέρας, ἀκούραστος κατηχητής πολλῶν πιστῶν, πού τιμοῦν τήν Ἐκκλησία καί τήν κοινωνία.

Ἦταν πολύτεκνος, πρόθυμος πάντα, ἀθόρυβα, μέ καλωσύνη συμπαρίστατο στά ποικίλα προβλήματα τῶν ἐνοριτῶν του, ἀλλά καί ἄλλων χριστιανῶν πού κοντά του εὐρίσκαν κατανόησι, ἀνακούφισι καί παρηγορία.

Σεμνός στούς τρόπους, ἀπλοῦς ἀκόμη στά ἱερατικά ἄμφια, γνώστης τῆς ἐκκλησιαστικῆς τάξεως, μέ ἰλαρότητα ἐπιτελοῦσε τίς ἱερές ἀκολουθίες καί τά Ἅγια Μυστήρια.

Ἀγωνίστηκε πολύ γιά τήν ἀνέγερσι τοῦ περικαλλοῦς Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Βασιλείου Βραχναϊκῶν. Ἡ Ἱερά Μητρόπολις Πατρῶν ἐπάξια τόν τί-

**† π. Ἄγγελος
Κοζιώρης.**

μησε γιά τίς διακονίες του. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πατρῶν κ. Χρυσόστομος τοῦ ἀπένευσε τό ὄφικιο τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου.

Περιέβαλλε μέ ἰδιαίτερη ἐκτίμησι τόν Ἱεραποστολικό Σύλλογο τοῦ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ» ὡς γνώριμος τοῦ ἀειμνήστου ἱεραποστόλου π. Χαρίτωνος. Ἐἶχε ἐγγράψει πολλούς συνδρομητές στό ἱεραποστολικό περιοδικό «ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ». Ὡς τακτικό μέλος τοῦ Ἱεραποστολικοῦ Συλλόγου μᾶς κοσμοῦσε μέ τίς προσευχές του, τήν εὐχή του, μέ τήν κάθε εἶδους συμβολή του.

Ἀκόμη καί τά τελευταῖα χρόνια, ὅταν εὐρίσκετο στήν Πάτρα ὡς συνταξιούχος, πού ἡ ἡλικία του τόν βάρυνε, ἤρχετο στά Γραφεῖα τοῦ Συλλόγου ἔφερε τίς δωρεές του, ἀλλά καί τίς συνδρομές ἄλλων γνωστῶν του. Μέ πολύ ἐνδιαφέρον ἤθελε πάντοτε νά πληροφορηθῆ, γιά τήν πορεία τοῦ Ἱεραποστολικοῦ ἔργου, γεγονός πού φανέρωνε τήν πηγαία ἀγάπη του, τήν ἀνοικτή καρδιά του.

«Μετετέθη» ὡς λειτουργός καί δέεται στό Οὐράνιο Θυσιαστήριο γιά τούς οἰκείους του, τούς ἐνορίτες του, τά πνευματικά του παιδιά, γιά τήν ὀρθόδοξο Ἱεραποστολή στά Ἑθνη...

Ἄς ἔχουμε τήν εὐχή του.

Δημ. Τσερεγκούνης

